De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 191

41. årgang

7. juli 1998

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union

98/427/RIA:

* **Fælles aktion af 29. juni 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om god praksis i forbindelse med gensidig retshjælp i straffesager** 1

98/428/RIA:

* **Fælles aktion af 29. juni 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af et europæisk retligt netværk** 4

98/429/RIA:

* **Fælles aktion af 29. juni 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om en mekanisme for kollektiv evaluering af ansøgerlandenes iværksættelse, anvendelse og faktiske gennemførelse af gældende ret i Den Europæiske Union på området retlige og indre anliggender** 8

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

* **Rådets forordning (EF) nr. 1434/98 af 29. juni 1998 om de nærmere betingelser for landing af sild til industrien, bortset fra fødevareindustrien** 10

* **Rådets forordning (EF) nr. 1435/98 af 29. juni 1998 om forbud mod import af tunfisk (Thunnus thynnus) med oprindelse i Belize, Honduras og Panama** 13

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 1436/98 af 3. juli 1998 om tilladelse af visse tilsætningsstoffer i foderstoffer** (1) 15

Kommissionens forordning (EF) nr. 1437/98 af 6. juli 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 35

(1) EØS-relevant tekst

Pris: 19,50 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EF) nr. 1438/98 af 6. juli 1998 om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 1142/98 kan imødekommes 37

Kommissionens forordning (EF) nr. 1439/98 af 6. juli 1998 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importrettigheder, som er indsendt i juni 1998 for ungtyre bestemt til opfedning, kan imødekommes 38

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 1440/98 af 3. juli 1998 om indstilling af fiskeri efter blåhvilling fra fartøjer som fører en medlemsstats flag** 39

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 1441/98 af 3. juli 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1234/98 om indstilling af fiskeri efter blåhvilling fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag, bortset fra spansk og portugisisk** 40

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 1442/98 af 6. juli 1998 om fastsættelse af det maksimale beløb for Fællesskabets finansielle deltagelse, der udbetales til de berørte medlemsstater i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 723/97** 41

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 1443/98 af 6. juli 1998 om forsyningsopgørelsen for De Kanariske Øer vedrørende risprodukter** 43

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 1444/98 af 6. juli 1998 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den i forordning (EF) nr. 1270/98 omhandlede licitation** 45

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/98 af 6. juli 1998 om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Spanien fra tredjelande** 47

Kommissionens forordning (EF) nr. 1446/98 af 6. juli 1998 om udstedelse af eksportlicenser af type A2 for frugt og grøntsager 48

* **Kommissionens direktiv 98/47/EF af 25. juni 1998 om indsættelse af et aktivt stof (azoxystrobin) i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler** (1) 50

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

98/430/EF:

* **Finansforordning af 16. juni 1998 vedrørende samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering under fjerde AVS/EF-konvention** 53

(1) EØS-relevant tekst

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

FÆLLES AKTION

af 29. juni 1998

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om god praksis i forbindelse med gensidig retshjælp i straffesager

(98/427/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra b),

under henvisning til rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende organiseret Kriminalitet ([1]), som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997, og navnlig til henstilling nr. 16 i rapporten,

under henvisning til resultaterne fra seminaret den 1. og 2. oktober 1997 i Luxembourg om forbedring af det retlige samarbejde og beskyttelse af menneskerettighederne,

under henvisning til den fælles aktion 98/428/RIA af 29. juni 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af et europæisk retligt netværk ([2]), særlig artikel 4 og 5,

under henvisning til den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager af 20. april 1959, andre gældende konventioner på området og udkastet til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt, at der sker yderligere praktiske forbedringer med hensyn til gensidig retshjælp mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union, navnlig med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet;

Rådet har drøftet de synspunkter, som Europa-Parlamentet ([3]) har fremsat i forbindelse med den høring, som formandskabet har foretaget i henhold til traktatens artikel K.6 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Erklæringer om god praksis

1. Hver medlemsstat indgiver senest tolv måneder efter denne fælles aktions ikrafttræden en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union om god praksis for udførelse af begæringer fra andre medlemsstater om gensidig retshjælp i straffesager, herunder formidling af resultaterne, samt for fremsendelse af retsanmodninger til andre medlemsstater.

2. Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union oversætter de i denne artikel nævnte erklæringer til Det Europæiske Fællesskabs institutioners officielle sprog og fremsender oversættelserne til medlemsstaterne.

3. Med forbehold for bestemmelserne i udkastet til konvention om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og for den til denne fælles aktion knyttede erklæring, forpligter hver medlemsstat sig i de i stk. 1 nævnte erklæringer til at fremme følgende former for praksis i henhold til dens nationale lovgivning og retsplejeregler:

a) når den anmodes herom af den begærende medlemsstat, at bekræfte modtagelsen af alle begæringer og skriftlige forespørgsler vedrørende udførelsen af sådanne begæringer, medmindre der hurtigt udsendes et fyldigt svar; den begærende medlemsstat må ikke anmode om bekræftelse, medmindre begæringen er betegnet »hastende« af den pågældende medlemsstat, eller denne finder, at bekræftelse er nødvendig på baggrund af sagens omstændigheder

b) når den bekræfter modtagelsen af de begæringer og forespørgsler, der er nævnt i dette stykke, at oplyse de begærende myndigheder om navnet på den myndighed og om muligt den person, der er ansvarlig for udførelsen af begæringen, samt om, hvorledes vedkommende kan kontaktes, herunder oplyse om telefon- og faxnumre

c) hvis det ikke strider mod lovgivningen i den anmodede medlemsstat, at prioritere begæringer, der udtrykkelig er betegnet som »hastende« af de myndigheder, der har fremsat dem, og at behandle alle begæringer, hvad enten de er betegnet som hastende eller ej, på lige fod med tilsvarende forespørgsler, der fremsættes i den anmodede medlemsstat af den pågældende medlemsstats egne myndigheder

([1]) EFT C 251 af 15. 8. 1997, s. 1.
([2]) Se side 4 i denne Tidende.
([3]) Udtalelse afgivet den 3. april 1998 (EFT C 138 af 4. 5. 1998).

d) hvis den ønskede retshjælp ikke kan udføres helt eller delvis, at afgive en skriftlig eller mundtlig rapport til de begærende myndigheder, hvori der gøres rede for vanskelighederne og hvori det tilbydes sammen med de begærende myndigheder at overveje, hvordan disse vanskeligheder kan overvindes

e) hvis det kan forudses, at retshjælpen ikke kan gives eller ikke kan gives fuldt ud inden for den frist, der er anført af den begærende medlemsstat, og at dette vil svække retsforfølningen i den begærende medlemsstat, omgående at give dennes myndigheder en skriftlig eller mundtlig rapport samt eventuelle yderligere rapporter, som disse myndigheder måtte ønske, hvori der gøres rede for, hvornår den ønskede retshjælp kan forventes

f) at fremsætte begæringer om retshjælp, så snart det er konstateret, præcis hvilken retshjælp der er behov for, og, såfremt en begæring er betegnet som »hastende«, eller en frist er anført, at begrunde dette; erklæringen skal indeholde en forpligtelse til ikke at betegne en begæring som »hastende«, hvis den er mindre væsentlig

g) at sikre, at begæringerne fremsættes i overensstemmelse med den relevante traktat eller andre internationale aftaler

h) når den fremsætter begæring om retshjælp, at oplyse de anmodede myndigheder om navnet på den myndighed og om muligt den person, der er ansvarlig for fremsættelsen af begæringen, samt om, hvorledes vedkommende kan kontaktes, herunder oplyse om telefon- og faxnumre.

4. Hver medlemsstat underretter sine retlige eller kompetente myndigheder om sin erklæring og henstiller til dem at fremme sådanne foranstaltninger inden for deres beføjelser, som måtte være nødvendige for at gennemføre erklæringen.

5. En erklæring, der er afgivet i henhold til denne artikel, kan når som helst ændres af den medlemsstat, der har afgivet den, ved hjælp af en supplerende erklæring, der indgives til Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, jf. dog stk. 3. En sådan supplerende erklæring skal have til formål yderligere at forbedre god praksis for udførelse af begæringer om gensidig retshjælp i straffesager.

Artikel 2

Gennemgang af praksis

Med forbehold af den ordning for evaluering af, hvordan de internationale forpligtelser i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet udmøntes og efterleves i de enkelte medlemsstater, der fastlægges i den fælles aktion 97/827/RIA af 5. december 1997 [1], gennemgår den enkelte medlemsstat regelmæssigt, hvordan den efterkommer sine erklæringer afgivet i henhold til artikel 1. Den enkelte medlemsstat bestemmer selv, hvordan den vil gennemgå dette under hensyn til statens egne foranstaltninger med henblik på retshjælp i straffesager.

Artikel 3

Det europæiske retlige netværk

Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union stiller de erklæringer, der er nævnt i artikel 1 til rådighed for det europæiske retlige netværk (omhandlet i henstilling 21 i handlingsplanen fra Gruppen på Højt Plan vedrørende organiseret Kriminalitet), så snart de er indgivet. Netværket vurderer erklæringerne på grundlag af sin egen kompetence og erfaring og kan fremsætte ethvert forslag, det finder relevant med henblik på at forbedre retshjælpen i straffesager, herunder forslag om fælles metoder til evaluering af praksis.

Artikel 4

Fornyet gennemgang

Rådet foretager en fornyet gennemgang af denne fælles aktion på baggrund af resultaterne af den ordning for evaluering af, hvordan de internationale forpligtelser i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet udmøntes og efterleves i de enkelte medlemsstater, der fastlægges i den fælles aktion 97/827/RIA af 5. december 1997.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

Artikel 6

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i Tidende.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne

R. COOK

Formand

[1] EFT L 344 af 15. 12. 1997, s. 7.

BILAG

ERKLÆRING FRA FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

Tyskland erklærer, at de tyske myndigheder vil bekræfte modtagelsen i henhold til artikel 1, stk. 3, litra a) og b), i den fælles aktion om god praksis i forbindelse med gensidig retshjælp i straffesager, når de er af den opfattelse, at en sådan bekræftelse er hensigtsmæssig for at fremme gennemførelsen af den pågældende begæring eller skriftlige forespørgsel.

FÆLLES AKTION

af 29. juni 1998

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af et europæisk retligt netværk

(98/428/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kongeriget Belgiens initiativ,

under henvisning til handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, som blev godkendt af Det Europæiske Råd den 17. juni 1997 i Amsterdam, særlig henstilling nr. 21,

under hensyn til, at dette initiativ bør koordineres med gennemførelsen af henstilling nr. 19 i nævnte handlingsplan,

på baggrund af konklusionerne fra de seminarer om et europæisk retligt netværk og organiseret kriminalitet, som fandt sted i Bruxelles den 8.-10. maj 1996 og den 19. og 20. juni 1997, og som var tilrettelagt af det belgiske justitsministerium som led i et program, der til dels er finansieret af Den Europæiske Union, samt på baggrund af Europa-Parlamentets og Kommissionens drøftelser,

under hensyn til den fælles aktion 96/277/RIA af 22. april 1996 om udveksling af retsembedsmænd som forbindelsespersoner med henblik på at forbedre det retlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater [1], og

ud fra følgende betragtninger:

Der er behov for yderligere at forbedre det retlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, særlig for så vidt angår bekæmpelse af grov kriminalitet, der ofte begås af egentlige organisationer, der i de fleste tilfælde opererer på tværs af grænserne;

forudsætningen for en egentlig forbedring af det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne er, at der på EU-plan vedtages strukturelle foranstaltninger, som gør det muligt at etablere passende direkte kontakter mellem retlige og andre myndigheder, som har til opgave at varetage det retlige samarbejde og den retlige indsats over for den grove kriminalitet i medlemsstaterne;

denne fælles aktion berører ikke eksisterende konventioner og aftaler, herunder navnlig den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager af 20. april 1959 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

AFSNIT I

PRINCIPPERNE BAG DET EUROPÆISKE RETLIGE NETVÆRK

Artikel 1

Oprettelse

Der oprettes et netværk af retlige kontaktpunkter mellem medlemsstaterne, i det følgende benævnt »det europæiske retlige netværk«.

Artikel 2

Struktur

1. Det europæiske retlige netværk består — under hensyn til den enkelte medlemsstats forfatningsmæssige bestemmelser, retlige traditioner og interne struktur — af de centrale myndigheder, som har ansvaret for det internationale retlige samarbejde, de retlige eller andre kompetente myndigheder, som varetager specifikke opgaver som led i det internationale samarbejde enten generelt eller med hensyn til visse former for grov kriminalitet som f.eks. organiseret kriminalitet, korruption, narkotikahandel og terrorisme.

2. Hver enkelt medlemsstat opretter, afhængigt af statens interne regler og interne kompetencefordeling, et eller flere kontaktpunkter, således at hele medlemsstatens område og alle former for grov kriminalitet er omfattet.

3. Hver enkelt medlemsstat sørger for, at dens kontaktpunkt eller -punkter har fyldestgørende kendskab til et andet EU-sprog end medlemsstatens eget officielle sprog, da det er nødvendigt at kunne kommunikere med kontaktpunkterne i de øvrige medlemsstater.

4. En retsembedsmand, der i henhold til den fælles aktion 96/277/RIA udsendes som forbindelsesperson, kan, i den udstrækning vedkommende varetager opgaver svarende til dem, der påhviler kontaktpunkterne i henhold til artikel 4, af den udsendende medlemsstat tilknyttes det europæiske retlige netværk efter bestemmelser, der fastsættes af denne medlemsstat.

5. Kommissionen udpeger et kontaktpunkt for de områder, som henhører under dens kompetence.

[1] EFT L 105 af 27. 4. 1996, s. 1.

Artikel 3

Netværkets funktioner

Det europæiske retlige netværk varetager navnlig følgende tre funktioner:

a) bistand til etablering af hensigtsmæssige kontakter mellem de forskellige medlemsstaters kontaktpunkter med henblik på varetagelsen af de i artikel 4 omhandlede opgaver

b) tilrettelæggelse af regelmæssige møder mellem medlemsstaternes repræsentanter efter bestemmelserne i artikel 5, 6 og 7

c) tilvejebringelse af en vis mængde grundlæggende oplysninger, der skal løbende ajourføres, fortrinsvis via et passende telekommunikationsnet, efter bestemmelserne i artikel 8, 9 og 10.

AFSNIT II

KONTAKTER INDEN FOR NETVÆRKET

Artikel 4

Kontaktpunkternes opgaver

1. Kontaktpunkterne er aktive mellemled, der skal lette det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår bekæmpelsen af grov kriminalitet i dens forskellige former. De står til rådighed for de stedlige retlige myndigheder og andre kompetente myndigheder i deres eget hjemland, for de øvrige medlemsstaters kontaktpunkter og for de øvrige medlemsstaters stedlige retlige myndigheder og andre kompetente myndigheder, således at disse kan etablere de mest hensigtsmæssige direkte kontakter.

Repræsentanter for kontaktpunkterne kan, i det omfang det er nødvendigt og efter aftale mellem de berørte administrationer, udsendes for at mødes med andre medlemsstaters kontaktpunkter.

2. Kontaktpunkterne leverer de juridiske og praktiske oplysninger, som de stedlige retlige myndigheder i deres egen hjemstat samt de øvrige medlemsstaters kontaktpunkter og stedlige retlige myndigheder har brug for, med henblik på at sætte disse i stand til at udarbejde en anmodning om retligt samarbejde på den mest hensigtsmæssige måde eller forbedre det retlige samarbejde i almindelighed.

3. De fremmer koordineringen af det retlige samarbejde i de tilfælde, hvor flere anmodninger fra de retlige myndigheder i en medlemsstat kræver en samordnet indsats i en anden medlemsstat.

AFSNIT III

REGELMÆSSIGE MØDER INDEN FOR RAMMERNE AF DET EUROPÆISKE RETLIGE NETVÆRK

Artikel 5

Formålet med de regelmæssige møder

1. Formålet med de regelmæssige møder inden for rammerne af det europæiske retlige netværk er:

a) at give kontaktpunkterne mulighed for at lære hinanden at kende og udveksle erfaringer bl.a. om, hvordan netværket fungerer

b) at være et forum for drøftelse af de praktiske og juridiske problemer, som medlemsstaterne er stødt på i forbindelse med det retlige samarbejde, navnlig for så vidt angår iværksættelsen af de foranstaltninger, der er vedtaget af Den Europæiske Union.

2. Den relevante erfaring, der indhøstes inden for det europæiske retlige netværk, videreformidles til de kompetente arbejdsgrupper i Den Europæiske Union, således at den kan bruges som grundlag for drøftelser om eventuelle ændringer af de gældende bestemmelser og praktiske forbedringer af det internationale retlige samarbejde.

Artikel 6

Mødehyppighed

1. Det europæiske retlige netværk holder sit første møde senest tre måneder efter denne fælles aktions ikrafttræden.

2. Derefter holder det europæiske retlige netværk regelmæssigt møde på ad hoc-basis afhængigt af medlemsstaternes konkrete behov; møderne indkaldes af formandskabet for Rådet, som også registrerer medlemsstaternes ønsker om møder i netværket.

Artikel 7

Mødested

1. Møderne finder i princippet sted i Bruxelles, på Rådets hjemsted, efter bestemmelserne i Rådets forretningsorden.

2. Der bør imidlertid også kunne afholdes møder i medlemsstaterne, således at alle medlemsstaters kontaktpunkter kan mødes med andre af værtsstatens myndigheder end kontaktpunkterne, og således at der kan aflægges besøg hos særlige myndigheder i den pågældende medlemsstat, som varetager opgaver som led i det internationale retlige samarbejde eller som led i bekæmpelsen af visse former for grov kriminalitet.

AFSNIT IV

DISPONIBLE OPLYSNINGER INDEN FOR DET EUROPÆISKE RETLIGE NETVÆRK

Artikel 8

Oplysninger formidlet inden for det europæiske retlige netværk

Kontaktpunkterne skal have permanent adgang til følgende fire typer oplysninger:

1) navn og adresse på kontaktpunkterne i hver enkelt medlemsstat, eventuelt med angivelse af disses kompetence internt i medlemsstaten

2) en kortfattet liste over de retlige myndigheder og en fortegnelse over de lokale myndigheder i hver enkelt medlemsstat

3) koncise retlige og praktiske oplysninger om de 15 medlemsstaters retssystemer og retsplejeregler

4) teksterne til relevante retlige instrumenter og, for så vidt angår gældende konventioner, teksterne til erklæringer og forbehold.

Artikel 9

Ajourføring af oplysningerne

1. De oplysninger, der formidles inden for det europæiske retlige netværk, skal ajourføres løbende.

2. Det påhviler den enkelte medlemsstat at kontrollere, om de oplysninger, der findes i systemet, er korrekte, og straks underrette Rådet, hvis der er behov for at ændre en oplysning vedrørende et af de fire punkter i artikel 8.

3. Generalsekretariatet for Rådet er ansvarlig for administrationen af det netværk, der oprettes i henhold til denne fælles aktion. Det sørger navnlig for, at medlemmerne af det europæiske retlige netværk får adgang til de i artikel 8 nævnte oplysninger, samt for den løbende ajourføring af de oplysninger, der er nødvendige for at netværket kan fungere efter hensigten.

AFSNIT V

TELEKOMMUNIKATIONSNETTET

Artikel 10

Rapport om et telekommunikationssystem

1. Rådet undersøger på grundlag af en rapport fra formandskabet, der er udarbejdet efter høring af det europæiske retlige netværk, senest seks måneder efter denne fælles aktions ikrafttræden, om netværket skal være indbyrdes forbundet via et telekommunikationssystem.

2. Rådet fastlægger i en afgørelse, truffet med kvalificeret flertal i overensstemmelse med artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union, de nærmere bestemmelser for telekommunikationssystemets konfiguration.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Geografisk anvendelsesområde

For så vidt angår Det Forenede Kongerige gælder bestemmelserne i denne fælles aktion for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Kanaløerne og Isle of Man.

Artikel 12

Vurdering af det europæiske retlige netværk

Rådet foretager en første vurdering af, hvordan det europæiske retlige netværk fungerer, ved udløbet af etableringsfasen et år efter denne fælles aktions ikrafttræden.

Rådet foretager derefter hvert tredje år på formandskabets initiativ en vurdering af, hvordan det europæiske retlige netværk fungerer på grundlag af en beretning, der udarbejdes af netværket.

I forbindelse med behandlingen af den første treårsberetning drøfter Rådet på grundlag af erfaringerne med netværket og udviklingen i Europols kompetence, hvilken plads netværket vil kunne indtage, og hvilken rolle det vil kunne spille i forhold til Europol.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft en måned efter dagen for offentliggørelsen i Tidende.

Artikel 14

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i Tidende.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne
R. COOK
Formand

BILAG

RÅDETS ERKLÆRING

Rådet erklærer, at artikel 11 i den fælles aktion om oprettelse af et europæisk retligt netværk ikke foregriber den territoriale anvendelse af andre instrumenter.

FÆLLES AKTION

af 29. juni 1998

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om en mekanisme for kollektiv evaluering af ansøgerlandenes iværksættelse, anvendelse og faktiske gennemførelse af gældende ret i Den Europæiske Union på området retlige og indre anliggender

(98/429/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra b),

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i København i 1993 og i Luxembourg i 1997,

under henvisning til konklusionerne fra Rådets samling i Bruxelles den 19. marts 1998, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er ønskeligt at indføre en mekanisme, som sætter medlemsstaternes og Kommissionens eksperter i stand til i Rådets regi kollektivt at evaluere ansøgerlandenes iværksættelse, anvendelse og faktiske gennemførelse af gældende ret i Den Europæiske Union på området retlige og indre anliggender;

Kommissionen bør tage hensyn til disse evalueringer ved tilpasningen af de prioriteter og mål, der er fastlagt i tiltrædelsespartnerskaberne, og inden for Den Europæiske Unions etablerede strukturer under fremtidige drøftelser om udvidelsen —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Mål

1. Uden at det berører Fællesskabets kompetence eller de etablerede strukturer for fastlæggelse af medlemsstaternes holdning under tiltrædelsesforhandlingerne, indføres der en mekanisme for kollektiv evaluering af, om de stater, der ansøger om tiltrædelse af Den Europæiske Union (»ansøgerlandene«), har iværksat, anvender og faktisk har gennemført gældende ret i Den Europæiske Union på området retlige og indre anliggender, i overensstemmelse med nedenfor anførte bestemmelser.

2. Den enkelte medlemsstat sikrer, at dens nationale myndigheder samarbejder fuldt ud ved gennemførelsen af den mekanisme for kollektiv evaluering, der indføres ved den fælles aktion (»evalueringsmekanismen«).

Artikel 2

Ekspertgruppe

1. Der nedsættes i overensstemmelse med Rådets forretningsorden med reference til Komitéen af Medlemsstaternes Faste Repræsentanter (Coreper) en gruppe af eksperter, der har til opgave at forberede og ajourføre kollektive evalueringer af situationen i ansøgerlandene for så vidt angår iværksættelsen, anvendelsen og den faktiske gennemførelse af gældende ret i Den Europæiske Union på området retlige og indre anliggender.

2. En eller flere medlemsstater kan i nært samarbejde med Kommissionen yde særlige bistand ved udarbejdelsen og ajourføringen af omfattende beretninger om et givet ansøgerland, som skal danne grundlag for de i stk. 1 omhandlede evalueringer, under hensyn til de oplysninger, der stilles til rådighed i henhold til artikel 3.

3. Gruppen af eksperter skal undgå overlapning af arbejde, som allerede er udført, samt andre aktiviteter, som Den Europæiske Union udfører på dette område.

Artikel 3

Indsamling af oplysninger

1. Alt relevant materiale vedrørende ansøgerlandenes iværksættelse, anvendelse og faktiske gennemførelse af gældende ret i Den Europæiske Union på området retlige og indre anliggender stilles til rådighed for ekspertgruppen af medlemsstaterne og Kommissionen, for at gruppen kan udarbejde og ajourføre kollektive evalueringer af situationen i det enkelte ansøgerland og foretage en vurdering af mulige problemområder.

2. De i stk. 1 omhandlede evalueringer skal i første omfang navnlig støtte sig på:

— oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed individuelt og kollektivt på grundlag af deres direkte erfaring fra arbejdet med ansøgerlandene, herunder oplysninger der er tilgængelige inden for Schengen

— eventuelt rapporter fra medlemsstaternes ambassader og Kommissionens delegationer i ansøgerlandene, om nødvendigt på grundlag af et spørgeskema, som ekspertgruppen skal udarbejde

— oplysninger, som Kommissionen har adgang til i kraft af sin rolle i den samlede tiltrædelsesproces, herunder rapporter fra missioner, der er foretaget som led i Phare-programmet

— rapporter fra Europarådet om gennemførelsen af Europarådets konventioner og anbefalinger, eller som stammer fra andre kilder, der anses for at være relevante for så vidt angår indholdet af den gældende ret.

3. Hvis der er behov for supplerende oplysninger, skal der nedsættes ad hoc-hold bestående af repræsentanter og eksperter fra medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at foretage supplerende missioner vedrørende bestemte aspekter, uden at det må overbebyrde ansøgerlandene. Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om, hvorvidt der skal oprettes sådanne missioner og om sammensætningen af samt tidsplanen og mandatet for disse efter udtalelse fra ekspertgrupperne og i nært samarbejde med Kommissionen.

Artikel 4

Fremskridt og resultater i forbindelse med evalueringsmekanismen

1. Ekspertgruppen skal gennem Coreper og i nært samarbejde med det udvalg, der er nedsat ved artikel K.4 i traktaten om Den Europæiske Union og med andre relevante rådsorganer, der er involveret i udvidelsesprocessen, aflægge beretning til Rådet om fremskridtene og resultaterne i forbindelse med evalueringerne. Gruppen holder også andre relevante rådsorganer orienteret om sit arbejde.

2. Kommissionen opfordres til at tage hensyn til de kollektive evalueringer i sine forslag vedrørende væsentlige tilpasninger af prioriteterne og målene i tiltrædelsespartnerskaberne, som skal forelægges for Rådet til beslutning i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 622/98 af 16. marts 1998 om bistand som led i førtiltrædelsesstrategien til de stater, der har ansøgt om tiltrædelse af Den Europæiske Union, og navnlig om etablering af tiltrædelsespartnerskaber [1]. Der skal tages hensyn til dem i Den Europæiske Unions etablerede strukturer under fremtidige drøftelser om udvidelsen.

Artikel 5

Revision af evalueringsmekanismen

Senest et år efter denne fælles aktions ikrafttræden undersøger Rådet, hvordan evalueringsmekanismen virker, samt dens anvendelsesområde og foretager i givet tilpasninger af den.

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Tidende.

Artikel 7

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i Tidende.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne
R. COOK
Formand

[1] EFT L 85 af 20. 3. 1998, s. 1.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1434/98

af 29. juni 1998

om de nærmere betingelser for landing af sild til industrien, bortset fra fødevareindustrien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2], og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 2115/77 af 27. september 1977 om forbud mod direkte fiskeri og landing af sild bestemt til industrien, bortset fra fødevareindustrien [3], bygger på en situation med overudnyttelse, som ikke længere findes i mange geografiske områder;

sildebestandene i Østersøen, Bælterne og Øresund er for øjeblikket ikke truede; mere økonomisk anvendelse af disse bestande gør det muligt at befiske dem til andet end fødevareindustrien; der er ikke behov for restriktioner med hensyn til det industrielle formål, med henblik på hvilket landinger fra disse bestande finder sted;

industrifiskeri efter sild i Østersøen kan give anledning til betydelige bifangster af unge torsk; dette fiskeri bør derfor ikke tillades i områder med mange unge torsk;

sildebestandens tilstand i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat giver anledning til alvorlig bekymring;

for andre sildebestande i det nordøstlige Atlanterhav giver det nuværende fiskerimønster, dvs. fiskeri til fødevareindustrien, anledning til en tilstrækkelig høj udnyttelsesgrad; ændringer i fiskerimønsteret for disse bestande er derfor ikke ønskelige;

niveauet for bifangster af sild bør begrænses ved industrifiskeri efter andre arter; bifangster, der tages på grundlag af sådanne begrænsninger, kan anvendes til industrien;

ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik [4] kan der fra den 1. juli 1998 foretages satellitovervågning af fartøjer, der driver industrifiskeri;

i Rådets forordning (EF) nr. 88/98 af 18. december 1997 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund [5] fastsættes betingelser for sildefiskeri i disse farvande;

i Rådets forordning (EF) nr. 894/97 af 29. april 1997 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne [6] fastsættes betingelser for opbevaring om bord og landing af sild fanget i region 1 og 2 med redskaber, der almindeligvis anvendes til fiskeri til industrien, bortset fra fødevareindustrien —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved anvendelse af denne forordning gælder følgende farvandsdefinitioner:

Region 1

Alle farvande nord og vest for en linje fra et punkt på 48° N, 18° V, derfra stik nord til 60° N, derfra stik øst til 5° V, derfra stik nord til 60° 30′ N, derfra stik øst til 4° V, derfra stik nord til 64° N og derfra stik øst til den norske kyst.

[1] EFT C 25 af 24. 1. 1998, s. 19.
[2] Udtalelse afgivet den 19. juni 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
[3] EFT L 247 af 28. 9. 1977, s. 2.
[4] EFT L 261 af 20. 10. 1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2205/97 (EFT L 304 af 7. 11. 1997, s. 1).
[5] EFT L 9 af 15. 1. 1998, s. 1.
[6] EFT L 132 af 23. 5. 1997, s. 1.

Region 2

Alle farvande nord for 48° N bortset fra farvande i region 1 og ICES-afsnit IIIb, IIIc og IIId.

Region 3

Alle farvande, der svarer til ICES-underområde VIII og IX.

2. ICES-afsnit IIIb, IIIc og IIId er opdelt i elleve underafsnit med numrene 22-32, der er beskrevet i bilag I i forordning (EF) nr. 88/98.

Artikel 2

1. Sild, der er fanget i forbindelse med fiskeri

— i region 1 og 2 med net med en mindstemaskestørrelse på under 32 mm, eller

— i region 3 med en mindstemaskestørrelse på under 40 mm

må ikke opbevares om bord, medmindre disse fangster:

i) er taget inden for ICES-underområde IV, består af en blanding af sild og andre arter, ikke er sorteret, og sild ikke overstiger 20 vægtprocent af den samlede kombinerede vægt af sild og andre arter, fanget med sådanne redskaber og opbevaret om bord, eller

ii) er taget inden for ICES-afsnit IIIa, udelukkende består af en blanding af brisling og sild, ikke er sorteret, og sild ikke overstiger 10 vægtprocent af den samlede kombinerede vægt af sild og brisling, fanget med sådanne redskaber og opbevaret om bord, eller

iii) er taget inden for ICES-afsnit IIIa, består af en blanding af sild og andre arter, uanset om disse omfatter brisling, ikke er sorteret, og sild ikke overstiger 10 vægtprocent af den samlede kombinerede vægt af sild og andre arter, fanget med sådanne redskaber og opbevaret om bord, eller

iv) er taget uden for ICES-underområde IV eller ICES-afsnit IIIa, består af en blanding af sild og andre arter, ikke er sorteret, og sild ikke overstiger 10 vægtprocent af den samlede kombinerede vægt af sild og andre arter, fanget med sådanne redskaber og opbevaret om bord.

2. Sild, der er fanget af EF-fiskerfartøjer i forbindelse med fiskeri i ICES-afsnit IIIb eller IIIc eller i ICES-afsnit IIId, vest for 16° østlig længde med en mindstemaskestørrelse på under 32 mm, må ikke opbevares om bord, medmindre disse fangster består af en blanding af sild og andre arter, ikke er sorteret, og sild ikke overstiger 20 vægtprocent af den samlede kombinerede vægt af sild og andre arter, fanget med sådanne redskaber og opbevaret om bord.

3. Sild der er fanget af EF-fiskerfartøjer i forbindelse med fiskeri

— øst for 16° østlig længde i ICES-afsnit IIId i underafsnit 25-27 med net med en mindstemaskestørrelse på under 32 mm, eller

— i ICES-afsnit IIId, underafsnit 28 eller i den del af underafsnit 29 af ICES-afsnit IIId, der er beliggende syd for 59° 30′ nordlig bredde, med net med en mindstemaskestørrelse på under 28 mm, eller

— i ICES-afsnit IIId, underafsnit 30-32 eller i den del af underafsnit 29 af ICES-afsnit IIId, der er beliggende nord for 59° 30′ nordlig bredde, med net med en mindstemaskestørrelse på under 16 mm

må ikke opbevares om bord, medmindre disse fangster består af en blanding af sild og andre arter, ikke er sorteret, og sild ikke overstiger 45 vægtprocent af den samlede kombinerede vægt af sild og andre arter, fanget med sådanne redskaber og opbevaret om bord.

Artikel 3

1. Det er forbudt at lande sildefangster til andet end fødevareindustrien, når sådanne fangster er taget

— i region 1 og 2 med trukne redskaber med en mindstemaskestørrelse på 32 mm eller derover, eller

— i region 3 med trukne redskaber med en mindstemaskestørrelse på 40 mm eller derover, eller

— i ICES-afsnit IIIb og IIIc med trukne redskaber med en mindstemaskestørrelse på 32 mm eller derover, eller

— i underafsnit 24 eller den del af underafsnit 25 af ICES-afsnit IIId, der er beliggende vest for 16° 00′ østlig længde, med trukne redskaber med en mindstemaskestørrelse på 32 mm eller derover, eller

— i region 1, 2 eller 3 eller i ICES-afsnit IIIb eller IIIc eller i den del af ICES-afsnit IIId, der er beliggende vest for 16° 00′ østlig længde, med andre redskaber end trukne

medmindre de først udbydes til salg med henblik på konsum og ikke afsættes.

2. Landing til andet end fødevareindustrien er dog tilladt af

— sild, der er fanget med enhver form for redskaber i ICES-afsnit IIId øst for 16° 00′ østlig længde, eller

— sild, der er fanget med enhver form for redskaber i henhold til betingelserne i artikel 2.

Artikel 4

Rådet træffer senest den 31. december 2002 på baggrund af en beretning og et forslag af Kommissionen afgørelse om eventuelle nødvendige tilpasninger af denne forordning.

Artikel 5

Forordning (EØF) nr. 2115/77 ophæves.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne
R. COOK
Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1435/98

af 29. juni 1998

om forbud mod import af tunfisk (Thunnus thynnus) med oprindelse i Belize, Honduras og Panama

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er såvel af hensyn til den biologiske ligevægt som til fødevaresikkerheden på verdensplan bydende nødvendigt at beskytte fiskebestandene, der er en udtømmelig naturressource;

for så vidt angår de bestande, der fiskes i internationalt farvand, anerkender Det Europæiske Fællesskab de kompetente internationale organisationers beføjelser og ansvar på dette område og fremmer aktivt deres indsats; Det Europæiske Fællesskab tilslutter sig i den forbindelse de mål, som Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) har fastlagt, herunder de foranstaltninger, der er indeholdt i dens henstillinger af 1994 og 1996 med henblik på at sikre, at bevaringsprogrammet for tunfisk er effektivt;

eftersom Fællesskabet er blevet kontraherende part i ICCAT fra 14. november 1997, har det pligt til at træffe de pågældende foranstaltninger; Det Europæiske Fællesskab, der har enekompetence på området, skal påse, at dette sker; navnlig vedtog ICCAT i 1994 som følge af overfiskeriet af tunfisk i Atlanterhavet en handlingsplan, der har til formål at sikre, at bevaringsforanstaltningerne for denne art er effektive; de kontraherende parter i ICCAT, hvis fiskere er forpligtet til at formindske fangsten af tunfisk, kan kun forvalte de pågældende bestande effektivt, hvis alle ikke-kontraherende parter samarbejder med ICCAT om denne organisations bevarings- og forvaltningsforanstaltninger;

ICCAT slog i 1995 fast, at Belize, Honduras og Panama kunne identificeres som lande, hvis både fisker tunfisk på en måde, der undergraver effektiviteten af denne organisations foranstaltninger til bevarelse af den pågældende art, og underbyggede denne konstatering med oplysninger om fangst, handel og observation af både;

ICCAT har gentagne gange rettet henvendelse til de nævnte tre lande for at anspore dem til at deltage i bevarings- og forvaltningsforanstaltningerne for tunfisk, men henvendelserne har været resultatløse;

ICCAT pålægger bl.a. de kontraherende parter at træffe egnede foranstaltninger til at forbyde import fra Belize, Honduras og Panama af produkter af tunfisk, uanset i hvilken form; denne foranstaltning kan bringes til afslutning, så snart det er fastslået, at disse landes fiskeri er bragt på linje med ICCAT's foranstaltninger; det er derfor nødvendigt, at Det Europæiske Fællesskab anvender denne foranstaltning;

denne foranstaltning krænker ikke Det Europæiske Fællesskabs forpligtelser i henhold til andre internationale aftaler —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet for tunfisk (Thunnus thynnus) med oprindelse i Belize, Honduras og Panama og henhørende under KN-kode 0302 39 11, 0302 39 91, 0303 49 21, 0303 49 23, 0303 49 29, ex 0303 49 90, ex 0304 10 98, ex 0304 20 45, ex 0305 20 00, ex 0305 30 90, ex 0305 49 80, ex 0305 59 90, ex 0305 69 90, ex 1604 14 11, ex 1604 14 16, ex 1604 14 18 og ex 1604 20 70 er forbudt.

2. Losning af de i stk. 1 nævnte produkter med henblik på fællesskabsforsendelse er forbudt.

Artikel 2

Bestemmelserne i denne forordning finder ikke anvendelse på mængder af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter, for hvilke det over for de kompetente nationale myndigheder kan bevises, at de på datoen for forordningens ikrafttræden var under transport til Fællesskabets område, såfremt de nævnte mængder overgår til fri omsætning senest 14 dage efter denne dato.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne
R. COOK
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1436/98

af 3. juli 1998

om tilladelse af visse tilsætningsstoffer i foderstoffer

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 93/113/EF af 14. december 1993 om anvendelse og afsætning af enzymer, mikroorganismer og præparater heraf i foderstoffer [1], senest ændret ved direktiv 97/40/EF [2], særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge bestemmelserne i Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer [3], senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/19/EF [4], kan der tillades nye tilsætningsstoffer og nye anvendelser af tilsætningsstoffer som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling;

ved direktiv 93/113/EF blev medlemsstaterne uanset direktiv 70/524/EØF bemyndiget til midlertidigt at tillade anvendelse og afsætning af enzymer, mikroorganismer og præparater heraf i foderstoffer;

gennemgangen af dossierer, som medlemsstaterne indgav efter artikel 3 i direktiv 93/113/EØF, viser, at en række stoffer, der tilhører grupperne af enzymer og mikroorganismer, midlertidigt kan tillades;

Den Videnskabelige Komité for Foder har afgivet positiv udtalelse om disse stoffers uskadelighed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Foderstofkomité —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De stoffer, der tilhører gruppen af enzymer, og som er opregnet i bilag I til nærværende forordning, kan tillades som tilsætningsstoffer i foderstoffer på betingelserne i nævnte bilag.

Artikel 2

De stoffer, der tilhører gruppen af mikroorganismer, og som er opregnet i bilag II til nærværende forordning, kan tillades som tilsætningsstoffer i foderstoffer på betingelserne i nævnte bilag.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 334 af 31. 12. 1993, s. 17.
[2] EFT L 180 af 9. 7. 1997, s. 21.
[3] EFT L 270 af 14. 12. 1970, s. 1.
[4] EFT L 96 af 28. 3. 1998, s. 39.

BILAG I

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
2	3-fytase EC 3.1.3.8	Præparat af 3-fytase produceret af Aspergillus oryzae (DSM 10 289) med en aktivitet på mindst: Coated form: 2 500 FYT (1)/g Flydende form: 5 000 FYT/g	Smågrise	4 måneder	250 FYT	1 000 FYT	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 500 FYT 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af fytater, dvs. med indhold af mere end 40 % korn (majs, byg, havre, hvede, rug og triticale), oliefrø og bælgfrugter.	30. 9. 1999
			Slagtesvin	—	400 FYT	1 000 FYT	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 500 FYT 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af fytater, dvs. med indhold af mere end 40 % korn (majs, byg, havre, hvede, rug og triticale), oliefrø og bælgfrugter.	30. 9. 1999
			Slagtekyllinger	—	200 FYT	1 000 FYT	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 500 FYT 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af fytater, dvs. med indhold af mere end 40 % korn (majs, byg, havre, hvede, rug og triticale), oliefrø og bælgfrugter.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
3	Alpha-galactosidase EC 3.2.1.22	Præparat af alpha-galactosidase produceret af Aspergillus oryzae (DSM 10 286) med en aktivitet på mindst: Flydende form: 1 000 GALU [2]/g	Slagtekyllinger	—	300 GALU	1 000 GALU	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 450 GALU 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af oligosaccharider, dvs. med indhold af mere end 25 % sojamel, bomuldsfrøkager og ærter.	30. 9. 1999
4	Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6	Præparat af endo-1,3(4)-beta-glucanase produceret af Aspergillus aculeatus (CBS 589.94) med en aktivitet på mindst: Coated form: 50 FBG [3]/g Flydende form: 120 FBG/g	Smågrise	4 måneder	25 FBG	40 FBG	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 25 FBG 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 50 % majs eller byg.	30. 9. 1999
5	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase produceret af Aspergillus oryzae (DSM 10287) med en aktivitet på mindst: Coated form: 1 000 FXU [4]/g Flydende form: 650 FXU/ml	Slagtekyllinger	—	80 FXU	200 FXU	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 150 FXU 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 50 % hvede.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
			Slagtekalkuner	—	225 FXU	600 FXU	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 225-600 FXU 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 50 % hvede.	30. 9. 1999
			Smågrise	4 måneder	200 FXU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 200 FXU 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 50 % hvede.	30. 9. 1999
6	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8 Endo-1,4-beta-glucanase EC 3.2.1.4	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase og endo-1,4-beta-glucanase produceret af Humicola insolens (DSM 10442) med en aktivitet på mindst: Coated form: 800 FXU ([5])/g 75 FBG ([6])/g I form af mikrogranulat: 800 FXU/g 75 FBG/g Flydende form: 550 FXU/ml 50 FBG/ml	Slagtekyllinger	—	200 FXU 19 FBG	1 000 FXU 94 FBG	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 400 FXU 38 FBG 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 30 % byg og/eller havre og hvede.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
			Smågrise	4 måneder	240 FXU 22 FBG	1 000 FXU 94 FBG	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 400 FXU 38 FBG. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 30 % byg og/eller havre og hvede.	30. 9. 1999
7	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8 Endo-1,4-beta-glucanase EC 3.2.1.4	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase og endo-1,4-beta-glucanase produceret af Aspergillus niger (CBS 600.94) med en aktivitet på mindst: Fast og flydende form: 12 000 FXU ([7])/g 5 000 BGU ([8])/g	Slagtekyllinger	—	3 600 FXU 1 500 BGU	12 000 FXU 5 000 BGU	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 3 600-6 000 FXU 1 500-2 500 BGU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 40 % hvede, rug og triticale.	30. 9. 1999
8	Endo-1,4-beta-glucanase EC 3.2.1.4 Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase produceret af Aspergillus niger (CBS 600.94) med en aktivitet på mindst: Fast og flydende form: 10 000 BGU ([9])/g 4 000 FXU ([10])/g	Slagtekyllinger	—	3 000 BGU 1 200 FXU	10 000 BGU 4 000 FXU	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 3 000-10 000 BGU 1 200-4 000 FXU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 30 % byg.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
9	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase produceret af Aspergillus niger (CBS 270.95) med en aktivitet på mindst: Fast form: 28 000 EXU ([11])/g Flydende form: 14 000 EXU/ml	Slagtekyllinger	—	1 400 EXU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 1 400 EXU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 50 % hvede.	30. 9. 1999
10	Alpha-amylase EC 3.2.1.1	Præparat af alpha-amylase produceret af Bacillus amyloliquefaciens (CBS 360.94) med en aktivitet på mindst: Fast form 45 000 RAU ([12])/g Flydende form: 20 000 RAU/ml	Smågrise	4 måneder	1 800 RAU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 1 800 RAU. 3. Udelukkende til brug i foderblandinger, der er beregnet til flydende fodring, og som indeholder stivelsesrigt fodermateriale (f.eks. mere end 35 % hvede).	30. 9. 1999
			Slagtesvin	—	1 800 RAU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 1 800 RAU. 3. Udelukkende til brug i foderblandinger, der er beregnet til flydende fodring, og som indeholder stivelsesrigt fodermateriale (f.eks. mere end 35 % hvede).	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
			Søer	—	1 800 RAU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 1 800 RAU. 3. Udelukkende til brug i foderblandinger, der er beregnet til flydende fodring, og som indeholder stivelsesrigt fodermateriale (f.eks. mere end 35 % hvede).	30. 9. 1999
11	Endo-1,4-beta-glucanase EC 3.2.1.4 Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6 Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-glucanase, endo-1,3(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase produceret af Trichoderma longibrachiatum (ATCC 74 252) med en aktivitet på mindst: Endo-1,4-beta-glucanase: 8 000 U/ml [13] Endo-1,3 (4)-beta-glucanase: 18 000 U/ml [14] Endo-1,4-beta-xylanase: 26 000 U/ml [15]	Slagtekyllinger	—	Endo-1,4-beta-glucanase: 400 U Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 900 U Endo-1,4-beta-xylanase: 1 300 U	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: Endo-1,4-beta-glucanase: 400-1 600 U Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 900-3 600 U Endo-1,4-beta-xylanase: 1 300-5 200 U. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 30 % hvede eller byg og 10 % rug.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
12	Endo-1,4-beta-glucanase EC 3.2.1.4 Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6 Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-glucanase, endo-1,3(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase produceret af Trichoderma viride (FERM BP-4447) med en aktivitet på mindst: Endo-1,4-beta-glucanase: 8 000 U/g [16] Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 18 000 U/g [17] Endo-1,4-beta-xylanase: 26 000 U/g [18]	Slagtekyllinger	—	Endo-1,4-beta-glucanase: 200 U Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 450 U Endo-1,4-beta-xylanase: 650 U	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringsstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: endo-1,4-beta-glucanase: 800-1 200 U/g endo-1,3(4)-beta-glucanase: 1 800-2 700 U/g endo-1,4-beta-xylanase: 2 600-3 900 U/g. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 20 % hvede og 20 % byg og/eller 25 % rug.	30. 9. 1999
			Æglæggende høner	—	Endo-1,4-beta-glucanase: 640 U Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 1 440 U Endo-1,4-beta-xylanase: 2 080 U	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: endo-1,4-beta-glucanase: 640-1 280 U endo-1,3(4)-beta-glucanase: 1 440-2 880 U endo-1,4-beta-xylanase: 2 080-4 160 U. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 20 % hvede og 20 % byg og/eller 25 % rug.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
			Slagtekalkuner	—	Endo-1,4-beta-glucanase: 1 200 U Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 2 700 U Endo-1,4-beta-xylanase: 3 900 U	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder endo-1,4-beta-glucanase: 1 200 U endo-1,3(4)-beta-glucanase: 2 700 U endo-1,4-beta-xylanase: 3 900 U. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 20 % hvede og 20 % byg og/eller 20 % rug.	30. 9. 1999
13	Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6 Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,3(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase produceret af Trichoderma longibrachiatum (CBS 357.94) med en aktivitet på mindst: Pulverform: 8 000 BGU/g ([19]) 11 000 EXU/g ([20]) Granulatform: 6 000 BGU/g 8 250 EXU/g Flydende form: 2 000 BGU/ml 2 750 EXU/ml	Slagtekyllinger	—	100 BGU 130 EXU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 100 BGU 130 EXU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner og arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 30 % hvede og 30 % byg eller 20 % rug.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
14	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase produceret af Aspergillus niger (CBS 520.94) med en aktivitet på mindst: Fast form: 600 U/g [21] Flydende form: 300 U/ml	Slagtekyllinger	—	300 U	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 300-600 U. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 50 % hvede.	30. 9. 1999
15	Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6	Præparat af endo-1,3(4)-beta-glucanase produceret af Trichoderma viride (CBS 517.94) med en aktivitet på mindst: Fast form: 650 Ug [22] Flydende form: 325 U/ml	Slagtekyllinger	—	325 U	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 325-650 U. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 50 % byg.	30. 9. 1999
16	Endo-1,4-beta-glucanase EC 3.2.1.4	Præparat af endo-1,4-beta-glucanase produceret af Trichoderma longibrachiatum (IMI SD 142) med en aktivitet på mindst: Fast form: 1 000 CU/g [23] Flydende form: 2 000 CU/ml	Slagtekyllinger	—	250 CU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder i foderet: 500-1 000 CU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 40 % byg.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
			Ægglæggende høner	—	250 CU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder i foderet: 500-1 000 CU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 40 % byg.	30. 9. 1999
			Smågrise	4 måneder	250 CU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder i foderet: 500-1 000 CU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 40 % byg.	30. 9. 1999
			Slagtesvin	—	250 CU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 500-1 000 CU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 40 % byg.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
17	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase produceret af Trichoderma longibrachiatum (IMI SD 135) med en aktivitet på mindst: Fast form: 3 000 EPU/g [24] Flydende form: 6 000 EPU/ml	Slagtekyllinger	—	750 EPU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 1 500-3 000 EPU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 40 % hvede eller majs.	30. 9. 1999
			Ægglæggende høner	—	750 EPU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 1 500-3 000 EPU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 40 % hvede eller majs.	30. 9. 1999
			Smågrise	4 måneder	750 EPU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 1 500-3 000 EPU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 40 % hvede eller majs.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
			Slagtesvin	—	750 EPU	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 1 500-3 000 EPU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 40 % hvede eller majs.	30. 9. 1999
18	Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6	Præparat af endo-1,3(4)-beta-glucanase produceret af Aspergillus niger (MUCL 39199) med en aktivitet på mindst: Fast form: 2 000 AGL/g [25] Flydende form: 500 AGL/ml	Slagtekyllinger	—	100 AGL	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 100 AGL. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 40 % byg og 20 % hvede.	30. 9. 1999
19	Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6	Præparat af endo-1,3(4)-beta-glucanase produceret af Aspergillus niger (MUCL 39199) med en aktivitet på mindst: Fast form: 1 500 AGL/g [26] Flydende form: 200 AGL/g	Slagtekyllinger	—	25 AGL	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 25-100 AGL. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 50 % byg.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
20	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase produceret af Trichoderma longibrachiatum (MUCL 39203) med en aktivitet på mindst: Fast form: 2 000 AXC/g [27] Flydende form: 500 AXC/ml	Slagtekyllinger	—	100 AXC	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 100 AXC. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 40 % hvede eller rug.	30. 9. 1999
21	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase produceret af Trichoderma longibrachiatum (MUCL 39203) med en aktivitet på mindst: Fast form: 1 500 AXC/g [28] Flydende form: 200 AXC/g	Slagtekyllinger	—	25 AXC	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 25-100 AXC. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 50 % hvede.	30. 9. 1999
22	Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6	Præparat af endo-1,3(4)-beta-glucanase produceret af Trichoderma longibrachiatum (CNCM MA 6-10 W) med en aktivitet på mindst: Fast form: 70 000 BGN/g [29] Flydende form: 14 000 BGN/ml	Slagtekyllinger	—	1 050 BGN	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 2 800 BGN. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 50 % byg.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimumsalder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
23	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase produceret af Trichoderma longibrachiatum (CNCM MA 6-10 W) med en aktivitet på mindst: Fast form: 70 000 IFP/g ([30]) Flydende form: 7 000 IFP/ml	Slagtekyllinger	—	1 050 IFP	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 1 400 IFP. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 56 % hvede.	30. 9. 1999
24	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8 Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6	Præparat af endo-1,4-beta-xylanase og endo-1,3(4)-beta-glucanase produceret af Aspergillus niger (CNCM I-1517) med en aktivitet på mindst: 28 000 QXU/g ([31]) 140 000 QGU/g ([32])	Slagtekyllinger	—	420 QXU 2 100 QGU	1 120 QXU 5 600 QGU	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 560 QXU 2 800 QGU. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 30 % hvede og 30 % byg.	30. 9. 1999
25	Endo-1,3(4)-beta-glucanase EC 3.2.1.6 Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,3(4)-beta-glucanase og endo-1,4-beta-xylanase produceret af Aspergillus niger (NRRL 25541) med en aktivitet på mindst: Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 1 100 U/g ([33]) Endo-1,4-beta-xylanase: 1 600 U/g ([34])	Slagtekyllinger	—	Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 138 U Endo-1,4-beta-xylanase: 200 U	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 138 U Endo-1,4-beta-xylanase: 200 U. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især beta-glucaner og arabinoxylaner), dvs. med indhold af mere end 50 % byg eller 30 % hvede og 30 % majs.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					Aktivitetsenheder pr. kg af fuldfoder			
			Æglæggende høner	—	Endo-1,3(4)-beta-glucanase: 138 U Endo-1,4-beta-xylanase: 200 U	—	1. I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: endo-1,3(4)-beta-glucanase: 138 U endo-1,4-beta-xylanase: 200 U. 3. Til brug i foderblandinger med højt indhold af andre polysaccharider end stivelse (især arabinoxylaner og beta-glucaner), dvs. med indhold af mere end 50 % byg eller 30 % hvede og 30 % majs.	30. 9. 1999

(1) 1 FYT er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol uorganisk fosfat pr. minut fra natriumfytat ved pH 5,5 og 37 °C.

(2) 1 GALU er den mængde enzym, der hydrolyserer 1 mikromol p-nitrophenyl-alpha-galactopyranosid pr. minut ved pH 5,0 og 30 °C.

(3) 1 FBG er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (glucoseækvivalenter) fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 5,5 og 37 °C.

(4) 1 FXU er den mængde enzym, der frigiver 7,8 mikromol reducerende sukker (xyloseækvivalenter) fra arabinoxylan fra azo-hvede pr. minut ved pH 6,0 og 50 °C.

(5) 1 FXU er den mængde enzym, der frigiver 3,1 mikromol reducerende sukker (xyloseækvivalenter) fra arabinoxylan fra azo-hvede pr. minut ved pH 6,0 og 50 °C.

(6) 1 FGB er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (glucoseækvivalenter) fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 6,0 og 50 °C.

(7) 1 FXU er den mængde enzym, der frigiver 0,15 mikromol xylose fra azurin-tværbundet xylan pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(8) 1 BGU er den mængde enzym, der frigiver 0,15 mikromol glucose fra azurin-tværbundet beta-glucan pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(9) 1 BGU er den mængde enzym, der frigiver 0,15 mikromol glucose fra azurin-tværbundet beta-glucan pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(10) 1 FXU er den mængde enzym, der frigiver 0,15 mikromol xylose fra azurin-tværbundet xylan pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(11) 1 EXU er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (xyloseækvivalenter) fra arabinoxylan pr. minut ved pH 3,5 og 55 °C.

(12) 1 RAU er den mængde enzym, der omdanner 1 mg opløselig stivelse til et produkt, der har samme absorption som en referencefarveprøve ved 620 nm efter reaktion med jod, pr. minut ved pH 6,6 og 30 °C.

(13) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 0,1 mikromol glucose fra carboxymethylcellulose pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(14) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 0,1 mikromol glucose fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(15) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 0,1 mikromol glucose fra xylan fra havreavner pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(16) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 0,1 mikromol glucose fra carboxymethylcellulose pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(17) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 0,1 mikromol glucose fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(18) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 0,1 mikromol glucose fra xylan fra havreavner pr. minut ved pH 5,0 og 40 °C.

(19) 1 BGU er den mængde enzym, der frigiver 0,278 mikromol reducerende sukker (glucoseækvivalenter) fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 3,5 og 40 °C.

(20) 1 EXU er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (xyloseækvivalenter) fra hvede-arabinoxylan pr. minut ved pH 3,5 og 55 °C.

(21) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol xylose fra birkexylan pr. minut ved pH 5,3 og 50 °C.

(22) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (glucoseækvivalenter) fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 5,0 og 30 °C.

(23) 1 CU er den mængde enzym, der frigiver 0,128 mikromol reducerende sukker (glucoseækvivalenter) fra byg-betaglucan pr. minut ved pH 4,5 og 30 °C.

(24) 1 EPU er den mængde enzym, der frigiver 0,0083 mikromol reducerende sukker (xyloseækvivalenter) fra xylan fra havreavner ved pH 4,7 og 30 °C.

(25) 1 AGL er den mængde enzym, der frigiver 5,55 mikromol reducerende sukker (maltoseækvivalenter) fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 4,6 og 30 °C.

(26) 1 AGL er den mængde enzym, der frigiver 5,55 mikromol reducerende sukker (maltoseækvivalenter) fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 4,6 og 30 °C.

(27) 1 AXC er den mængde enzym, der frigiver 17,2 mikromol reducerende sukker (maltoseækvivalenter) fra havre-xylan pr. minut ved pH 4,7 og 30 °C.

(28) 1 AXC er den mængde enzym, der frigiver 17,2 mikromol reducerende sukker (maltoseækvivalenter) fra havre-xylan pr. minut ved pH 4,7 og 30 °C.

(29) 1 BGN er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (glucoseækvivalenter) fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 4,8 og 50 °C.

(30) 1 IFP er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (xyloseækvivalenter) fra havre-xylan pr. minut ved pH 4,8 og 50 °C.

(31) 1 QXU er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (xyloseækvivalenter) fra havre-xylan pr. minut ved pH 5,1 og 50 °C.

(32) 1 QGU er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (glucoseækvivalenter) fra beta-glucan fra byg pr. minut ved pH 4,8 og 50 °C.

(33) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (glucoseækvivalenter) fra beta-glucan fra havre pr. minut ved pH 4,0 og 30 °C.

(34) 1 U er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (xyloseækvivalenter) fra havre-xylan pr. minut ved pH 4,0 og 30 °C.

BILAG II

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimumsalder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					CFU/kg af fuldfoderet			
3	Saccharomyces cerevisiae NCYC Sc 47	Præparat af Saccharomyces cerevisiae med indhold af mindst 5×10^9 CFU/g og tilsætningsstof	Slagtekaniner	—	$2{,}5 \times 10^9$	5×10^9	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. Kan bruges i foderblandinger, der indeholder det tilladte coccidiostatikum: meticlorpindol.	30. 9. 1999
			Søer	—	5×10^9	$2{,}5 \times 10^{10}$	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet.	30. 9. 1999
			Smågrise	4 måneder	5×10^9	1×10^{10}	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet.	30. 9. 1999
4	Bacillus cereus, ATCC 14 893, CIP 5832	Præparat af Bacillus cereus, ATCC 14 893, CIP 5832 med mindsteindhold 10^{10} CFU/g tilsætningsstof	Smågrise	4 måneder	5×10^8	1×10^{10}	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet.	30. 9. 1999
			Slagtesvin	—	2×10^8	1×10^9	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet.	30. 9. 1999
			Søer	15 dage før faringen og under laktationen	$8{,}5 \times 10^8$	$1{,}2 \times 10^9$	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					CFU/kg af fuldfoderet			
			Kalve	16 uger	1×10^9	$1{,}2 \times 10^9$	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet.	30. 9. 1999
			Slagtekyllinger	—	2×10^8	1×10^9	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. Kan bruges i foderblandinger, der indeholder de tilladte coccidiostatika: Amprolium, halofuginon, lasalocidnatrium, maduramicinammonium, monensinnatrium, narasin, salinomycinnatrium, meticlorpindol og diclazuril	30. 9. 1999
			Slagtekalkuner	26 uger	2×10^8	1×10^9	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. Kan bruges i foderblandinger, der indeholder de tilladte coccidiostatika: Amprolium halofuginon, meticlorpindol/methylbenzoquat, diclazuril, nifursol.	30. 9. 1999
5	Saccharomyces cerevisiae CBS 493 94	Præparat af Saccharomyces cerevisiae med et mindsteindhold af 1×10^8 CFU/g tilsætningsstof	Kalve	6 måneder	1×10^8	2×10^9	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet.	30. 9. 1999
6	Saccharomyces cerevisiae CNCM I-1079	Præparat af Saccharomyces cerevisiae med et mindsteindhold af 2×10^{10} CFU/g tilsætningsstof	Søer	—	2×10^9	1×10^{10}	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet.	30. 9. 1999
			Smågrise	4 måneder	6×10^9	3×10^{10}	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet.	30. 9. 1999

EØF-nummer	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens varighed
					CFU/kg af fuldfoderet			
7	Saccharomyces cerevisiae CNCM I-1077	Præparat af Saccharomyces cerevisiae med et mindsteindhold af: 2×10^{10} CFU/g tilsætningsstof	Malkekøer	—	$5{,}5 \times 10^{8}$	$2{,}1 \times 10^{9}$	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. Mængden af Saccharomyces cerevisiae i dagsrationen må ikke overstige $8{,}4 \times 10^{9}$ CFU pr. 100 kg kropsvægt. Der tilføjes $1{,}8 \times 10^{9}$ CFU for hver yderligere 100 kg kropsvægt.	30. 9. 1999
			Slagtekvæg	—	1×10^{9}	$1{,}5 \times 10^{9}$	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. Mængden af Saccharomyces cerevisiae i dagsrationen må ikke overstige $4{,}6 \times 10^{9}$ CFU pr. 100 kg kropsvægt. Der tilføjes 2×10^{9} CFU for hver yderligere 100 kg kropsvægt.	30. 9. 1999
8	Enterococcus faecium 202 ATCC 53519 Enterococcus faecium 301 ATCC 55593 (I forholdet 1/1)	Blanding af: indkapslet Enterococcus faecium 202 ATCC 53519 og indkapslet Enterococcus faecium 301 ATCC 55593 med et mindsteindhold af 2×10^{8} CFU/g og tilsætningsstoffet (dvs. mindst 1×10^{8} CFU/g af hver bakterie)	Slagtekyllinger	—	1×10^{8}	1×10^{8}	I retningslinjerne for brug af tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, mindste holdbarhed og pelleteringsstabilitet. Kan bruges i foderblandinger, der indeholder de tilladte cocciodostatika: Amprolium, decoquinat, halofuginon, lasalocidnatrium, maduramicin ammonium, monensinnatrium, narasin, nicarbazin, narasin/nicarbazin og salinomycinnatrium.	30. 9. 1999

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1437/98

af 6. juli 1998

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96 ([2]), særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ([4]), særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.
([2]) EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.
([3]) EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
([4]) EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. juli 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode (1)	Fast importværdi
0707 00 05	052	79,8
	999	79,8
0709 90 70	052	55,8
	999	55,8
0805 30 10	382	61,1
	388	65,4
	524	54,5
	528	53,7
	999	58,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	83,2
	400	59,3
	404	90,5
	508	91,8
	512	62,8
	524	49,4
	528	74,2
	804	105,5
	999	77,1
0808 20 50	388	126,1
	400	66,8
	512	87,0
	528	93,0
	999	93,2
0809 10 00	052	258,7
	064	152,3
	999	205,5
0809 20 95	052	317,7
	060	181,6
	064	222,6
	068	158,8
	400	295,5
	616	211,1
	999	231,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	151,9
	999	151,9
0809 40 05	624	272,0
	999	272,0

(1) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1438/98

af 6. juli 1998

om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 1142/98 kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1142/98 af 2. juni 1998 om åbning og forvaltning af et kontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (fra 1. juli 1998 til 30. juni 1999) ([1]), særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1142/98 er fastsat, at de mængder, der er forbeholdt de traditionelle importører, fordeles i forhold til importen i perioden fra 16. februar 1995 til 31. marts 1998; i de øvrige tilfælde overstiger de mængder, der er ansøgt om, de mængder, der er disponible i henhold til samme forordnings artikel 2, stk. 2; de mængder, der er ansøgt om, skal derfor nedsættes forholdsmæssigt i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1142/98 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importrettigheder, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1142/98 imødekommes i følgende omfang:

a) 243,004 kg pr. ton indført i perioden fra 16. februar 1995 til 31. marts 1998 for de importører, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1142/98

b) 7,631 tons pr. ansøgning, for så vidt angår de erhvervsdrivende, som er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1142/98.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 11.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1439/98

af 6. juli 1998

om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importrettigheder, som er indsendt i juni 1998 for ungtyre bestemt til opfedning, kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/98 af 19. maj 1998 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for import for ungtyre til opfedning (1. juli 1998 til 30. juni 1999) ([1]), særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

I artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1043/98 fastsættes antallet af ungtyre, der kan indføres på særlige betingelser for perioden 1. juli 1998 til 30. juni 1999; de mængder, der er ansøgt om, overstiger de mængder, der er disponible i henhold til samme forordnings artikel 2, stk. 1, litra c); de mængder, der er ansøgt om, skal derfor nedsættes forholdsmæssigt i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1043/98 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

0,3497 % af de mængder, som der er søgt om gennem ansøgninger om importrettigheder indgivet i andre medlemslande end Italien og Grækenland i henhold til artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1043/98, imødekommes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 149 af 20. 5. 1998, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1440/98

af 3. juli 1998

om indstilling af fiskeri efter blåhvilling fra fartøjer som fører en medlemsstats flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2635/97 [2], særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EF) nr. 45/98 af 19. december 1997 om fastsættelse for 1998 af de samlede tilladte fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse fangstmængder [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 783/98 [4], fastsætter den del af de samlede tilladte fangstmængder for blåhvilling tildelt Fællesskabet i 1998;

for at overholde bestemmelserne om de kvantitative bgrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fastsætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages at have opbrugt den del af den samlede tilladte fangstmængde, der er tildelt Fællesskabet;

ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen, har fangsterne af blåhvilling i farvandene i ICES-område V b (EF-område), VI og VII, taget af fartøjer, som fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, nået den del af den samlede tilladte fangstmængde, der er tildelt Fællesskabet for 1998 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fangsterne af blåhvilling i farvandene i ICES-område V b (EF-område), VI og VII fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag, eller er registreret i en medlemsstat, må antages at have opbrugt den del af den samlede tilladte fangstmængde, der er tildelt Fællesskabet for 1998.

Fiskeri efter blåhvilling i fangsterne af blåhvilling i farvandene i ICES-område V b (EF-område), VI og VII fra fartøjer, der fører en medlemstats flag eller er registreret i en medlemsstat, er forbudt, ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand, fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Emma BONINO
Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 261 af 20. 10. 1993, s. 1.
[2] EFT L 356 af 31. 12. 1997, s. 14.
[3] EFT L 12 af 19. 1. 1998, s. 1.
[4] EFT L 113 af 15. 4. 1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1441/98

af 3. juli 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 1234/98 om indstilling af fiskeri efter blåhvilling fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag, bortset fra spansk og portugisisk

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2635/97 ([2]), særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EF) nr. 1234/98 ([3]) indstillede fiskeri efter blåhvilling fra fartøjer, som fører en medlemsstat flag, bortset fra spansk og portugisisk;

Spanien overførte den 27. marts 1998 3 000 tons blåhvilling til Tyskland i farvandene i ICES-område V b (EF-område), VI og VII; fiskeri efter blåhvilling i farvandene i ICES-område V b (EF-område), VI og VII fra fartøjer, som fører tysk flag eller er registreret i Tyskland, bør som følge heraf godkendes;

den aktuelle udnyttelsesgrad for kvoten af blåhvilling, der er bevilget Spanien i farvandene i ICES-område V b (EF-område), VI og VII, muliggør en overførsel af den pågældende kvote;

forordning (EF) nr. 1234/98 bør følgelig ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1234/98 foretages ændringer:

1) I titlen indsættes efter »portugisisk« ordene »og tysk«.

2) I artikel 1, andet afsnit, indsættes efter »Portugal« ordene »og tysk«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 17. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Emma BONINO
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 261 af 20. 10. 1993, s. 1.
([2]) EFT L 356 af 31. 12. 1997, s. 14.
([3]) EFT L 170 af 16. 6. 1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1442/98

af 6. juli 1998

om fastsættelse af det maksimale beløb for Fællesskabets finansielle deltagelse, der udbetales til de berørte medlemsstater i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 723/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 723/97 af 22. april 1997 om gennemførelse af medlemsstaternes aktionsprogrammer inden for kontrol med udgifter der påhviler EUGFL, Garantisektionen ([1]), særlig artikel 1 og 4,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1780/97 ([2]) om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 723/97, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 1 i forordning (EF) nr. 723/97 er det fastsat, at Fællesskabet deltager i medlemsstaternes udgifter til nye aktionsprogrammer, der er en følge af nye fællesskabsforpligtelser; efter artikel 4, stk. 2, i samme forordning fastsætter Kommissionen efter høring af EUGFL-Komitéen det maksimale årlige beløb for Fællesskabets finansielle deltagelse under hensyntagen til de disponible bevillinger og på grundlag af de berørte medlemsstaters oplysninger; det pågældende beløb ydes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1780/97; de berørte medlemsstater har meddelt Kommissionen de relevante oplysninger for 1998;

EUGFL-Komitéen har afgivet udtalelse om de beløb, der er anført i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det maksimale beløb, angivet i nationale valutaer, for Fællesskabets finansielle deltagelse i de berørte medlemsstaters udgifter til aktionsprogrammer inden for kontrol med udgifter for 1998, der påhviler EUGFL, Garantisektionen, jf. forordning (EF) nr. 723/97, er anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 108 af 25. 4. 1997, s. 6.
([2]) EFT L 252 af 16. 9. 1997, s. 20.

BILAG

Maksimumsbeløbet for Fællesskabets medfinansiering for 1998 i forbindelse med forordning (EF) nr. 723/97 af 22. april 1997

Medlemsstat	Fællesskabets medfinansiering i national valuta
Belgien	20 329 594 BEF
Tyskland	3 061 159 DEM
Grækenland	426 979 666 GRD
Spanien	442 328 190 ESP
Frankrig	14 308 361 FRF
Irland	616 127 IEP
Italien	5 595 886 420 ITL
Luxembourg	3 375 000 LUF
Nederlandene	1 311 156 NLG
Det Forenede Kongerige	1 021 615 GBP
Østrig	8 802 000 ATS
Finland	977 500 FIM
Sverige	825 000 SEK

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1443/98

af 6. juli 1998

om forsyningsopgørelsen for De Kanariske Øer vedrørende risprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96 [2], særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

De fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer vedrørende visse landbrugsprodukter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/94 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 825/98 [4];

med henblik på anvendelsen af artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1601/92 bør der udarbejdes en foreløbig forsyningsopgørelse for De Kanariske Øer vedrørende risprodukter; denne opgørelse skal udarbejdes på grundlag af øernes behov;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes de mængder i den foreløbige forsyningsopgørelse for rissektoren, der fritages for told ved indførsel fra tredjelande eller omfattes af EF-støtte for produkter fra det øvrige Fællesskab, som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 199.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.
[2] EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.
[3] EFT L 296 af 17. 11. 1994, s. 23.
[4] EFT L 117 af 21. 4. 1998, s. 5.

BILAG

Forsyningsopgørelse for De Kanariske Øer vedrørende ris for perioden 1. juli 1998 til 30. juni 1999

(tons)

Produkt (KN-kode)		De Kanariske Øer
Sleben ris	1006 30	13 000
Brudris	1006 40	2 600

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1444/98

af 6. juli 1998

om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den i forordning (EF) nr. 1270/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2634/97 ([2]), særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1270/98 ([3]);

i henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95 ([5]), skal mindstesalgspriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgspriser for oksekød i forbindelse med den licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1270/98, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 23. juni 1998, fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
([2]) EFT L 356 af 31. 12. 1997, s. 13.
([3]) EFT L 175 af 19. 6. 1998, s. 24.
([4]) EFT L 251 af 5. 10. 1979, s. 12.
([5]) EFT L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo expresado en ecus por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i ECU/ton
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise, ausgedrückt in ECU/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε Ecu ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices expressed in ECU per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux exprimés en écus par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi espressi in ecu per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen uitgedrukt in ECU per ton
Estado-membro	Produtos	Preço mínimo expresso em ecus por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat ecuina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i ecu per ton

Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben

DANMARK	— Bagfjerdinger	600
ÖSTERREICH	— Vorderviertel	500
	— Hinterviertel	600
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	512
	— Cuartos traseros	830

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1445/98

af 6. juli 1998

om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Spanien fra tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96 [2], særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Som led i de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden, har Fællesskabet forpligtet sig til at indføre en vis mængde majs til Spanien;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95 af 26. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser for toldkontingenter for indførsel af henholdsvis majs og sorghum til Spanien og majs til Portugal [3], ændret ved forordning (EF) nr. 1963/95 [4], fastlægger de bestemmelser, der gælder for administrationen af disse særlige ordninger; denne forordning indeholder de særlige supplerende bestemmelser, der er nødvendige for licitationens iværksættelse, herunder bestemmelser vedrørende stillelse og frigivelse af den sikkerhed, som de erhvervsdrivende skal stille for at garantere overholdelsen af deres forpligtelser, navnlig forpligtelsen til at forarbejde eller anvende det importerede produkt på det spanske marked;

på grund af det eksisterende behov på markedet i Spanien bør der åbnes en licitation over nedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af denne særlige ordning for indførsel;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der afholdes en licitation over nedsættelsen af importtolden i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 for majs, der importeres til Spanien.

2. Licitationen er åben indtil den 6. august 1998. Så længe den varer, afholdes der en ugentlig licitation, for hvilken mængderne og datoerne for indgivelse af bud fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.

3. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1839/95 finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 2

De importlicenser, der udstedes i forbindelse med disse licitationer, er gyldige i 50 dage gældende fra datoen for deres udstedelse, jf. artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1839/95.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
[2] EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.
[3] EFT L 177 af 28. 7. 1995, s. 4.
[4] EFT L 189 af 10. 8. 1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1446/98

af 6. juli 1998

om udstedelse af eksportlicenser af type A2 for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2190/96 af 14. november 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/98 [2], særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

De vejledende restitutionssatser og de vejledende mængder, for hvilke der kan udstedes andre eksportlicenser af type A2 end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarehjælp, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1276/98 [3] berigtiget ved forordning (EF) nr. 1302/98 [4];

for tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug samt ferskner og nektariner bør der under hensyntagen til den økonomiske situation i de forskellige berørte destinationsgrupper, som er anført i bilaget til forordning (EF) nr. 1276/98, og til de oplysninger, der modtages fra de involverede i deres ansøgninger om licenser af type A2, fastsættes endelige restitutionssatser, som er forskellige fra de vejledende restitutionssatser, og udstedelsesprocentsatser for de mængder, der er ansøgt om; disse endelige satser må ikke være mere end dobbelt så høje som de vejledende satser;

i medfør af artikel 3, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2190/96 betragtes ansøgninger om højere satser end de tilsvarende endelige satser som ugyldige —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For de eksportlicenser af type A2, for hvilke der er indgivet ansøgning efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 1276/98, fastsættes den faktiske ansøgningsdato, jf. artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2190/96, til den 7. juli 1998.

2. De i stk. 1 nævnte licenser udstedes med de endelige restitutionssatser og i et omfang, der svarer til udstedelsesprocentsatserne for de mængder, der er ansøgt om, som anført i bilaget til nærværende forordning.

3. I medfør af artikel 3, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2190/96 betragtes de i stk. 1 omhandlede ansøgninger om højere satser end de tilsvarende endelige satser, der er anført i bilaget, som ugyldige.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 292 af 15. 11. 1996, s. 12.
[2] EFT L 178 af 23. 6. 1998, s. 11.
[3] EFT L 176 af 20. 6. 1998, s. 6.
[4] EFT L 180 af 24. 6. 1998, s. 12.

BILAG

Produkt	Destination eller destinationsgruppe (1)	Endelig restitutionssats (ECU/ton netto)	Udstedelses-procentsats for de mængder, der er ansøgt om
Tomater	F	18	88 %
Appelsiner	XYC	30	100 %
Citroner	F	10	82 %
Druer til spisebrug	F	20	87 %
Æbler	X	23	100 %
	Y	6	100 %
Ferskner og nektariner	E	35	100 %

(1) Destinationskoderne defineres således:

X Norge, Island, Grønland, Færøerne, Polen, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Albanien, Estland, Letland, Litauen, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro) og Malta

Y Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan og Ukraine; bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87.

C Schweiz, Tjekkiet og Slovakiet

E Alle destinationer, bortset fra Schweiz

F Alle destinationer.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/47/EF

af 25. juni 1998

om indsættelse af et aktivt stof (azoxystrobin) i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ([1]), senest ændret ved Kommissionens direktiv 97/73/EF ([2]), i det følgende benævnt »direktivet«, særlig artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til direktivets artikel 6, stk. 2, modtog Tyskland den 15. september 1995 en ansøgning fra Zeneca Agrochemicals, i det følgende benævnt »ansøgeren«, om optagelse af det aktive stof azoxystrobin i direktivets bilag I;

i henhold til direktivets artikel 6, stk. 3, bekræftede Kommissionen i beslutning 96/523/EF ([3]), at det forelagte dossier for azoxystrobin principielt kunne anses for at opfylde data- og informationskravene i direktivets bilag II, og for et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder det aktive stof, i bilag III;

i henhold til direktivets artikel 5, stk. 1, optages et aktivt stof i bilag I for en periode på højst ti år, hvis det kan forventes, at det ikke har nogen skadelige virkninger på menneskers eller dyrs sundhed eller på grundvandet eller nogen uacceptabel indvirkning på miljøet;

azoxystrobins virkninger på menneskers sundhed og miljøet er blevet vurderet i henhold til direktivets artikel 6, stk. 2 og 4, for de anvendelsesformål, som ansøgeren har foreslået; Tyskland, der fungerer som rapporterende medlemsstat, forelagde den 5. februar 1997 Kommissionen den pågældende vurderingsrapport;

rapporten er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Plantesundhed; behandlingen blev afsluttet den 22. april 1998 med Kommissionens revisionsrapport om azoxystrobin; det kan være påkrævet at ajourføre denne rapport for at tage hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling; i så fald skal betingelserne for optagelsen af azoxystrobin i direktivets bilag I til direktiv 91/414/EØF også ændres, jf. direktivets artikel 6, stk. 1;

dossieret og oplysningerne fra behandlingen er også blevet forelagt for Den Videnskabelige Komité for Planter til udtalelse;

af vurderingen fremgår det, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktive stof, kan forventes generelt at opfylder kravene i direktivets artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og stk. 3, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt; derfor bør det aktive stof indsættes i bilag I, for at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktive stof, kan blive godkendt i overensstemmelse med direktivet i alle medlemsstaterne;

efter optagelsen bør medlemsstaterne have en rimelig frist til at gennemføre direktivets bestemmelser om plantebeskyttelsesmidler, der indeholder azoxystrobin, og inden udløbet af denne frist især ændre gældende foreløbige godkendelser eller meddele nye godkendelser i overensstemmelse med direktivet; der kan også kræves en længere frist for plantebeskyttelsesmidler, der indeholder azoxystrobin og andre aktive stoffer, som står i bilag I;

medlemsstaterne bør opbevare den endelige revisionsrapport, så den er tilgængelig for interesserede parter (bortset fra fortrolige oplysninger som omhandlet i direktivets artikel 14), eller stille den til rådighed for dem;

revisionsrapporten kræves, for at medlemsstaterne på rette måde kan gennemføre flere afsnit af de ensartede principper, som er fastlagt i direktivets bilag VI, hvor disse principper henviser til vurderingen af de bilag II-data, som er blevet forelagt med henblik på optagelse af det aktive stof i direktivets bilag I;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

([1]) EFT L 230 af 19. 8. 1991, s. 1.
([2]) EFT L 353 af 24. 12. 1997, s. 26.
([3]) EFT L 220 af 30. 8. 1996, s. 25.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Azoxystrobin indsættes som aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1999.

2. For plantebeskyttelsesmidler, der indeholder azoxystrobin tillige med et andet aktivt stof, som står i bilag I til direktiv 91/414/EØF, forlænges den frist, der er anført i stk. 1, hvis der er fastsat en længere gennemførelsesfrist i direktivet om indsættelse af dette andet aktive stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF.

3. Medlemsstaterne opbevarer den endelige revisionsrapport, så den er tilgængelig for interesserede parter (bortset fra fortrolige oplysninger som omhandlet i direktivets artikel 14), eller stiller den til rådighed for dem efter udtrykkelig anmodning.

4. Når medlemsstaterne vedtager de love og administrative bestemmelser, der er nævnt i stk. 1, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft den 1. juli 1998.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

AZOXYSTROBIN

1. Identitet

   (IUPAC) methyl (E)-2-{2[6-(cyanophenoxy) pyrimidin-4-yloxy]phenyl}-3-methoxyacrylate

2. Særlige betingelser, der skal opfyldes:

2.1. Det aktive stof skal have en minimumsrenhed på 930 g/kg (Z isomer maksimum 25 g/kg)

2.2. Må kun tillades anvendt som fungicid

   Opmærksomheden skal især være henledt på virkningen på vandorganismer. Betingelserne for godkendelse bør omfatte foranstaltninger til mindskelse af risikoen.

2.3. Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI bør der tages hensyn til konklusionerne i revisionsrapporten om azoxystrobin, særlig bilag I og II, som afsluttet i Den Stående Komité for Plantesundhed den 22. april 1998.

3. Optagelsen udløber: 1. juli 2008.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

FINANSFORORDNING

af 16. juni 1998

vedrørende samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering under fjerde AVS/EF-konvention

(98/430/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »EF-traktaten«,

under henvisning til fjerde AVS-EØF-konvention, undertegnet den 15. december 1989 i Lomé, som ændret ved aftalen undertegnet på Mauritius den 4. november 1995, i det følgende benævnt »konventionen«,

under henvisning til den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand, undertegnet den 20. december 1995 i Bruxelles ([1]), i det følgende benævnt »den interne aftale«, særlig artikel 32,

under henvisning til Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ([2]), i det følgende benævnt »afgørelsen«,

under henvisning til de almindelige bestemmelser og betingelser for de af Den Europæiske Udviklingsfond finansierede bygge- og anlægskontrakter, indkøbskontrakter og kontrakter om tjenesteydelser ([3]), som AVS-EØF-Ministerrådet vedtog den 29. marts 1990, i det følgende benævnt »almindelige kontraktbestemmelser og -betingelser«,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank, i det følgende benævnt »Banken«,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

Medlemsstaterne har i henhold til den interne aftales artikel 1, stk. 1, oprettet en ottende Europæisk Udviklingsfond, i det følgende benævnt »EUF«;

([1]) EFT L 229 af 17. 8. 1991, s. 288.
([2]) EFT L 263 af 19. 9. 1991, s. 1. Afgørelsen er ændret ved afgørelse 97/803/EF (EFT L 329 af 29. 11. 1997, s. 50).
([3]) EFT L 382 af 31. 12. 1990, s. 3.
([4]) EFT C 223 af 22. 7. 1997, s. 1.

i henhold til den interne aftales artikel 32 fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til denne aftale i en finansforordning, som straks efter konventionens ikrafttræden vedtages af Rådet med kvalificeret flertal som fastsat i nævnte aftales artikel 21, stk. 4 —

UDSTEDT FØLGENDE FINANSFORORDNING:

AFSNIT I

FINANSIELLE OVERSLAG, RETNINGSLINJER FOR MEDLEMSSTATERNES INDBETALING AF BIDRAG TIL EUF OG ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 1

Beløbet for EUF, der er fastsat i artikel 1 i den interne aftale, fordeles som angivet i bilag I. Fordelingen af tildelingerne og reglerne for overførsler mellem disse tildelinger er fastsat i konventionen og den interne aftale.

Artikel 2

1. De årlige bidrag til EUF indkaldes i fire lige store rater, som forfalder:

— den 20. januar

— den 1. april

— den 1. juli

— den 1. november.

Supplerende indbetalinger for regnskabsåret, der vedtages af Rådet i henhold til den interne aftales artikel 6, stk. 3, forfalder og skal foretages inden for den kortest mulige frist i henhold til afgørelsen om indkaldelse af disse indbetalinger og inden tre måneder, medmindre Rådet træffer anden afgørelse.

2. Kommissionen giver i så god tid som muligt inden forfaldsdatoen for hver bidragsrate, senest ved hvert regnskabsårs begyndelse og på grundlag af den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i den interne aftale, medlemsstaterne oplysning om størrelsen af de indkaldte beløb, der skal indbetales på hver forfaldsdato. Kommissionen fastsætter de beløb, som hver medlemsstat skal indbetale, i forhold til den pågældende medlemsstats bidrag til EUF som fastsat i artikel 1, stk. 2, i den interne aftale.

Kommissionen underretter i god tid inden forfaldsdatoen for hver bidragsrate om enhver ændring i beløbene af de indkaldte bidrag under hensyntagen til EUF's rent faktiske likviditetssituation og de senest foreliggende overslag over udgifterne i resten af året.

3. Såfremt en bidragsrate, der er indkaldt i henhold til denne artikel, ikke er indbetalt inden for 15 dage efter forfaldsdatoen, pålægges der umiddelbart den pågældende medlemsstat en rente af det ikke-betalte beløb. Morarenten beregnes på grundlag af en sats, som ligger 2 procentpoints over den på forfaldsdagen for den pågældende rate gældende rentesats for kortfristet finansiering på denne medlemsstats pengemarked for ecu. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoints for hver måneds forsinkelse. Den forhøjede sats anvendes, så længe medlemsstaten er i restance med indbetalingen. De beløb, der modtages af Kommissionen i forbindelse med en sådan morarente, krediteres den i den interne aftales artikel 9, stk. 2, omhandlede konto.

Artikel 3

1. Medlemsstaternes bidrag udtrykkes i ecu.

2. Hver medlemsstat indbetaler sit bidrag i ecu. Medlemsstaterne kan dog indbetale deres bidrag i national valuta.

3. Hver medlemsstats finansielle bidrag krediteres en særlig konto benævnt »Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber — Den Europæiske Udviklingsfond«, som oprettes hos den pågældende medlemsstats seddelbank eller i et af medlemsstaten udpeget pengeinstitut. Disse bidrag bliver stående på disse særlige konti, indtil der er behov for dem til betaling i henhold til konventionens artikel 319.

4. Ved udløbet af konventionens gyldighedsperiode indkalder Kommissionen i overensstemmelse med de foreliggende behov og på de i den interne aftale og denne finansforordning fastsatte betingelser den del af bidragene, som medlemsstaterne mangler at indbetale.

Artikel 4

1. Ecuen er sammensat af en sum af beløb i medlemsstaternes valutaer, jf. Rådets forordning (EF) nr. 3320/94 af 22. december 1994 om kodificering af den bestående fællesskabslovgivning vedrørende definitionen af ecuen efter ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union ([1]).

Enhver ændring af ecuens sammensætning, der vedtages af Rådet i medfør af EF-traktaten, gælder automatisk for denne bestemmelse.

([1]) EFT L 350 af 31. 12. 1994, s. 27.

2. Ecuens værdi udtrykt i en given valuta er lig med summen af modværdierne i denne valuta af de valutabeløb, der indgår i ecuen.

Værdien fastsættes af Kommissionen på grundlag af dagskurserne på valutamarkederne.

Dagskurserne for omregning til de forskellige nationale valutaer foreligger hver dag, og de offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

3. Omregning mellem ecuen og de nationale valutaer foretages normalt til dagskursen; i behørigt begrundede undtagelsestilfælde kan dette princip fraviges i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([1]).

Artikel 5

Med henblik på betaling i henhold til konventionens artikel 319, stk. 1 og 4, opretter Kommissionen konti i finansieringsinstitutter i AVS-staterne og OLT for betalinger i AVS-staternes nationale valutaer eller OLT's lokale valutaer og i medlemsstaterne for betalinger i ecu og andre valutaer. Med forbehold af konventionens artikel 319, stk. 3, skal indskuddene på disse konti forrentes. Med forbehold af konventionens artikel 192 skal sådanne renter krediteres den i den interne aftales artikel 9, stk. 2, omhandlede konto.

Artikel 6

1. Kommissionen overfører fra de særlige konti, der er åbnet i henhold til denne forordnings artikel 3, stk. 3, de nødvendige midler til inddækning af de konti, der er oprettet i dens navn i overensstemmelse med denne forordnings artikel 5. Disse overførsler foretages i takt med udviklingen i likviditetsbehovet i forbindelse med projekter og programmer.

2. Kommissionen bestræber sig på at fordele trækkene på de i artikel 3, stk. 3, omhandlede særlige konti, således at dens tilgodehavender på disse konti til enhver tid står i forhold til medlemsstaternes bidrag til EUF.

Artikel 7

Der deponeres underskriftsprøver for de tjenestemænd og andre ansatte i Kommissionen, som har beføjelse til at udføre transaktioner over EUF's konti, når disse konti oprettes eller, når tjenestemænd meddeles fuldmagt på et senere tidspunkt, ved denne meddelelse. Denne fremgangsmåde gælder også deponering af underskriftsprøver for de nationale og regionale anvisningsberettigede og deres delegerede for transaktioner på de delegerede udbetalingskonti, der er åbnet i AVS-staterne eller OLT, og i givet fald på konti, der er åbnet i medlemsstaterne.

Artikel 8

1. EUF's midler skal anvendes i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder især sparsommelighed og omkostningseffektivitet. Der skal opstilles kvalitative og kvantitative mål, og disses gradvise opfyldelse skal overvåges ved hjælp af egnede indikatorer.

2. Der skal med henblik herpå forud for anvendelsen af EUF-midlerne foretages en evaluering af den foranstaltning, der skal gennemføres, for at sikre, at de forventede resultater berettiger til de midler, der tages i brug.

3. Alle foranstaltninger skal underkastes en periodisk undersøgelse, navnlig i udsigten til den opstilling af skøn over de bidragsindkaldelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i den interne aftale, således at det kan efterprøves, om de er berettigede.

Artikel 9

1. De finansieringsafgørelser, der træffes i medfør af artikel 25 til 27 i den interne aftale, hvad angår den bistand, der forvaltes af Kommissionen, samt finansieringsaftalerne omfatter en sidste frist for iværksættelse af projektet. Efter dette tidspunkt gælder finansieringsafgørelsen og finansieringsaftalen ikke længere.

2. De i stk. 1 nævnte finansieringsafgørelser og -aftaler omfatter desuden en sidste frist for foranstaltningens gennemførelse. En fortsættelse af foranstaltningen ud over denne frist skal berettiges af tredjemand, der modtager bistanden, inden sidste frist for gennemførelsen og accepteres af Kommissionen.

3. Afslutningen af et projekt og frigørelsen af de midler, der er afsat i medfør af artikel 20, indtræffer, når Kommissionens juridiske forpligtelse over for modtageren, hvad angår dette projekt, er opfyldt, og betalinger og dertil knyttede inkasseringer er bogført.

([1]) EFT L 356 af 31. 12. 1977, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2444/97 (EFT L 340 af 11. 12. 1997, s. 1).

AFSNIT II

FORVALTNINGEN AF DE EUF-BEVILLINGER, HVIS FINANSIELLE GENNEMFØRELSE PÅHVILER KOMMISSIONEN

Afdeling I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 10

Bestemmelserne i dette afsnit finder ikke anvendelse på risikovillig kapital og rentegodtgørelser, der forvaltes af Banken, jf. dog artikel 15, stk. 3, litra c), og artikel 39.

Artikel 11

1. Forvaltningen af bevillingerne påhviler de anvisningsberettigede, der alene har beføjelse til at indgå forpligtelse til afholdelse af udgifter, konstatere tilstedeværelsen af udestående fordringer og udstede indtægts- og betalingsordrer.

2. Inkassering og udbetaling påhviler regnskabsføreren.

3. Stillingerne som anvisningsberettiget, finansinspektør og regnskabsfører er indbyrdes uforenelige.

Artikel 12

Hvis indtægter og udgifter forvaltes ved hjælp af integrerede edb-systemer, finder bestemmelserne i del II og III i dette afsnit anvendelse under rimelig hensyntagen til, om det er muligt og nødvendigt at anvende edb.

I denne forbindelse gælder navnlig, at

— bilagene af kontrolhensyn kan forblive hos den ledende anvisningsberettigede, regnskabsføreren eller deres delegerede

— underskrifter og påtegninger kan anbringes ved hjælp af passende anvendelse af edb.

Finansinspektøren skal høres om det regnskabssystem, der indføres for EUF, og skal have adgang til systemets data.

Artikel 13

1. I overensstemmelse med konventionens artikel 311 udnævner Kommissionen den ledende anvisningsberettigede for EUF.

2. Den ledende anvisningsberettigede kan delegere sine gennemførelsesbeføjelser for EUF til befuldmægtigede, som han udnævner med forbehold af Kommissionens godkendelse. De i dette afsnit fastlagte kompetenceregler finder anvendelse på de pågældende befuldmægtigede inden for rammerne af de delegerede beføjelser. I enhver afgørelse om meddelelse af fuldmagt anføres fuldmagtens omgang og i givet fald dens varighed.

3. De befuldmægtigede kan kun handle inden for de beføjelser, som udtrykkeligt er overdraget dem. Afgørelserne om overdragelse af fuldmagt meddeles de befuldmægtigede, regnskabsføreren, finansinspektøren, den ledende anvisningsberettigede samt Revisionsretten.

Artikel 14

1. EUF's finansinspektør er Kommissionens finansinspektør. Han har til opgave at kontrollere forpligtelser til afholdelse af udgifter, anvisning af disse til betaling samt kontrollere konstateringen og inkasseringen af indtægter og inddrivelse af fordringer. Finansinspektøren kan bistås af en eller flere underordnede finansinspektører.

2. Finansinspektøren kontrollerer udgifts- og indtægtsbilag og om nødvendigt på stedet. Han har inden for disse rammer adgang til sagsakter og originale bilag vedrørende forpligtelser, udgifter og indtægter og eventuelt sagsakter vedrørende tildelinger og delegerede bevillinger. Alle dokumenter og alle oplysninger, som lagres eller opbevares på edb, og som finansinspektøren skønner nødvendige til udførelsen af sit hverv, meddeles ham på anmodning.

3. De særlige regler, der gælder for finansinspektøren, er dem, der er fastsat i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 15

1. Regnskabsføreren udnævnes af Kommissionen. Han kan bistås i sit hverv af en eller flere underordnede regnskabsførere, der efter begrundet udtalelse fra regnskabsføreren udnævnes på samme betingelser som regnskabsføreren.

2. Regnskabsføreren varetager inkassering af indtægter og afholdelse af udgifter, inddrivelse af fordringer samt likviditetsforvaltningen. Med forbehold af artikel 36 er regnskabsføreren den eneste, der er beføjet til at forvalte midler og værdier. Han er ansvarlig for deres opbevaring.

3. Regnskabsføreren har ansvaret for at føre regnskab over:

a) de i artikel 1 omhandlede tildelinger

b) de i artikel 20 omhandlede forpligtelser

c) de afgørelser vedrørende risikovillig kapital og rentegodtgørelser, der er omhandlet i artikel 39

d) betalinger, indtægter og fordringer.

4. Regnskabsføreren har ansvaret for udarbejdelsen af de finansielle overslag, der er omhandlet i artikel 66, stk. 2.

Artikel 16

Udnævnelse af den ledende anvisningsberettigede, regnskabsføreren, den underordnede regnskabsfører og den forskudsbestyrer, der er omhandlet i artikel 36, samt den i artikel 40 omhandlede kontoplan meddeles Revisionsretten. Kommissionen giver Revisionsretten meddelelse om de procedureregler, den fastlægger i finansiel henseende.

Afdeling II

INDTÆGTER OG FORDRINGER

Artikel 17

1. EUF's indtægter udgøres af indbetalinger fra medlemsstaterne i overensstemmelse med den interne aftale, indtægter af midler på indlån og alle andre beløb, som godtages af Rådet.

2. Regnskabsføreren fører tilsyn med og bogfører indbetalingerne og andre indtægter fra medlemsstaterne.

3. Regnskabsføreren udsteder for alle andre indtægter et indtægtsbevis, der fremsendes til finansinspektøren til forudgående påtegning. Formålet med finansinspektørens påtegning er at fastslå:

a) at regnskabskonteringen er nøjagtig

b) at indtægtsbeviset er formelt korrekt og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser

c) at bilagene er formelt korrekte

d) at principperne for forsvarlig finansforvaltning er overholdt

e) at indtægtsbeløbet og den opgivne valuta er korrekt.

Bogføringen af indtægterne er endelig efter finansinspektørens påtegning.

Artikel 18

1. Enhver foranstaltning eller situation, der kan afføde eller ændre en til fonden skyldig fordring, og som den nationale anvisningsberettigede har underrettet Kommissionen om, skal først gøres til genstand for et fordringsoverslag fra den ledende anvisningsberettigede. Disse overslag fremsendes til finansinspektøren til påtegning og til regnskabsføreren til pro memoria-registrering. De skal især indeholde angivelse af fordringens art, vurderingen heraf og konteringen i regnskabet såvel som angivelse af debitor. Finansinspektørens påtegning skal fastslå

a) konteringens korrekthed

b) overslagets formelle rigtighed og overensstemmelse med gældende bestemmelser for forvaltningen af EUF såvel som alle retsakter, der er vedtaget til gennemførelse af disse bestemmelser, samt med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, som omhandlet i artikel 8.

Finansinspektøren kan nægte at give sin påtegning, såfremt de i litra a) og b) anførte betingelser efter hans opfattelse ikke er opfyldt.

Kommissionen kan ved en behørigt begrundet beslutning og på eget ansvar undlade at tage hensyn hertil. Denne beslutning er endelig og bindende; den skal meddeles finansinspektøren til underretning. Kommissionen meddeler inden for en måned Revisionsretten alle beslutninger af denne art.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 12 udfærdiger den ledende anvisningsberettigede for hver med sikkerhed konstateret likvid og inddrivelig til fonden skyldig fordring inden for rammerne af gennemførelsen af EUF-bevillingerne en indtægtsordre, der sammen med bilagene indsendes til forudgående påtegning hos finansinspektøren. Efter dennes påtegning skal sådanne indtægtsordrer registreres i regnskaberne af regnskabsføreren.

Påtegningen skal fastslå

a) konteringens korrekthed

b) ordrens formelle rigtighed og overensstemmelse med gældende bestemmelser

c) bilagenes formelle rigtighed

d) debitorbeskrivelsens nøjagtighed

e) forfaldsdatoen

f) overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, som omhandlet i artikel 8

g) inkasseringens korrekthed, hvad angår beløb og møntenhed.

Såfremt påtegningen nægtes, finder stk. 1, tredje afsnit, anvendelse.

3. Såfremt den ledende anvisningsberettigede afstår fra at inkassere en fordring som omhandlet i stk. 1, forelægger han i forvejen et forslag om bortfald for finansinspektøren til påtegning og for regnskabsføreren til underretning. Formålet med finansinspektørens påtegning er at konstatere den formelle rigtighed af, at fordringen er frafaldet, og at det er sket i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning. Det påtegnede forslag registreres af regnskabsføreren.

Såfremt påtegning nægtes, finder stk. 1, tredje afsnit, anvendelse.

4. Såfremt finansinspektøren konstaterer, at en indtægtsordre vedrørende en fordring ikke er blevet udstedt, eller at en fordring ikke er blevet inkasseret, underretter han Kommissionen herom.

Artikel 19

1. Regnskabsføreren har ansvaret for de behørigt udstedte indtægtsordrer.

2. Regnskabsføreren skal overvåge og sikre, at EUF's midler bliver indbetalt på de i indtægtsordrerne anførte forfaldsdatoer, og drage omsorg for bevarelsen af Fællesskabets krav i denne forbindelse.

3. Regnskabsføreren underretter den ledende anvisningsberettigede og finansinspektøren om fordringer, der ikke er blevet inddrevet inden for de fastsatte frister.

4. I givet fald indleder han inddrivelsesproceduren.

Afdeling III

AFHOLDELSE, FASTSÆTTELSE, ANVISNING OG BETALING AF UDGIFTER

1. Forpligtelse til afholdelse af udgifter

Artikel 20

1. Forud for enhver foranstaltning med udgiftsvirkning for EUF skal den ledende anvisningsberettigede udarbejde et forpligtelsesforslag og kan ikke påtage sig juridiske forpligtelser over for tredjemand, før finansinspektøren har påtegnet det og Kommissionen har truffet en finansieringsafgørelse.

2. De beslutninger, Kommissionen træffer i overensstemmelse med artikel 25 til 27 i den interne aftale og de bestemmelser, der bemyndiger den til at yde finansiel støtte fra EUF, gælder som forpligtelser til at afholde udgifter.

Artikel 21

1. Med forbehold af artikel 12 fremsendes forpligtelsesforslagene samt bilagene hertil til finansinspektøren. Heri anføres navnlig udgiftens formål, det anslåede beløb og konteringen heraf samt finansieringsmodtagerens betegnelse.

2. Forpligtelsesforslagene godkendes af regnskabsføreren efter påtegning af finansinspektøren og Kommissionens finansieringsafgørelse.

Artikel 22

1. Finansinspektørens påtegning af forpligtelsesforslagene skal fastslå:

a) overensstemmelse med artikel 20, stk. 1

b) konteringens korrekthed

c) bevillingernes tilstedeværelse

d) udgiftens korrekthed og overensstemmelse med finansieringsforslaget i henseende til de gældende bestemmelser for EUF

e) anvendelsen af de i artikel 8 omhandlede principper for forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Påtegningen må ikke være betinget.

Artikel 23

1. Finansinspektøren kan nægte at give sin påtegning, hvis han finder, at betingelserne i artikel 22 ikke er opfyldt. Hvis han nægter at give sin påtegning, skal dette begrundes skriftligt. Den ledende anvisningsberettigede underrettes herom.

Såfremt påtegningen nægtes, og den ledende anvisningsberettigede opretholder sit forslag, forelægges spørgsmålet Kommissionen til afgørelse.

2. Bortset fra de tilfælde, hvor der er tvivl om bevillingernes tilstedeværelse, kan Kommissionen på eget ansvar og ved en behørigt begrundet beslutning undlade at tage hensyn til nægtelsen. Denne beslutning er endelig og bindende; den meddeles finansinspektøren til underretning. Kommissionen underretter Revisionsretten om alle sådanne beslutninger inden for en tidsfrist af en måned.

2. Delegerede bevillinger

Artikel 24

1. Kontrakter, der indgås af modtageren for gennemførelse af et projekt eller et program, som har været genstand for en finansieringsafgørelse som omhandlet i artikel 20, stk. 2, og som er godkendt af delegationschefen, registreres i regnskabssystemet af den ledende anvisningsberettigede. Denne registrering betegnes som delegeret bevilling. Det samme gælder kontrakter, som indgås, eller overslag, som antages direkte eller af Kommissionen på modtagerens vegne, vedrørende gennemførelsen af sådanne projekter og programmer.

2. Registreringen af de delegerede bevillinger afskrives på de forpligtelser for finansieringsafgørelser, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2.

3. Fastsættelse af udgifter

Artikel 25

Fastsættelsen af en udgift er den handling, hvorved den ledende anvisningsberettigede

a) kontrollerer tilstedeværelsen af kreditors adkomst

b) fastslår og kontrollerer tilstedeværelsen af fordringen og størrelsen heraf, og

c) kontrollerer fordringens forfaldsbetingelser.

Artikel 26

1. Fastsættelse af en udgift kan kun ske efter fremlæggelse af bilag, der beviser kreditors adkomst og, om fornødent, den præsterede ydelse eller tilstedeværelsen af et dokument, der berettiger betalingen. De bilag, der skal vedlægges betalingsordren, og de bemærkninger, de bør indeholde, bør gøre det muligt at udføre den kontrol, der er fastsat i artikel 25 og 29.

2. For visse udgiftskategoriers vedkommende kan der ydes forskud.

3. Den ledende anvisningsberettigede, der er beføjet til at fastsætte udgifter, kontrollerer selv disse bilag eller sikrer på eget ansvar, at denne kontrol er blevet foretaget.

4. **Anvisning af udgifter til betaling**

Artikel 27

Anvisningen er den handling, hvorved den ledende anvisningsberettigede ved udstedelse af en betalingsordre pålægger regnskabsføreren at betale en udgift, som han har fastsat.

Artikel 28

Betalingsordren skal angive

a) konteringen i regnskabet

b) det beløb, der skal betales, skrevet med tal og bogstaver, med angivelse af valutaen

c) modtagerens navn og adresse

d) bankkontoen

e) betalingsformen

f) formålet med udgiften.

Betalingsordren dateres og underskrives af den ledende anvisningsberettigede.

Artikel 29

1. Betalingsordren vedlægges de originale bilag, som skal indeholde eller ledsages af den anvisningsberettigedes attestering af korrektheden af de beløb, der skal betales, og af leverancernes modtagelse eller tjenesteydelsens udførelse. Betalingsordren skal udvise numrene på og påtegningsdatoerne for de tilsvarende forpligtelser.

2. Kopier af bilagene, hvis overensstemmelse med originalerne er attesteret af den ledende anvisningsberettigede eller af Kommissionens delegerede, kan i behørigt begrundede tilfælde gælde som originaler.

Artikel 30

1. Med forbehold af artikel 35 sendes betalingsordrerne til forudgående påtegning hos finansinspektøren. Den forudgående påtegning skal fastslå

a) betalingsordrens korrekte udstedelse

b) betalingsordrens overensstemmelse med kreditors adkomst

c) konteringens rigtighed

d) bevillingernes tilstedeværelse

e) bilagenes korrekthed

f) kreditorbeskrivelsens rigtighed.

2. Hvis påtegning nægtes, finder artikel 23 anvendelse.

3. Efter finansinspektørens påtegning fremsendes den originale betalingsordre samt bilagene til regnskabsføreren.

5. **Betaling af udgifter**

Artikel 31

1. Med forbehold af konventionens artikel 313 og artikel 319, stk. 8, vedrørende henholdsvis den nationale anvisningsberettigedes ansvar og det finansielle ansvar, der påhviler de ansvarlige for styringen og gennemførelsen af samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering, er betalingen den endelige handling, der frigør EUF for dens forpligtelser over for kreditorerne.

2. Regnskabsføreren foretager betalingen af udgifterne inden for rammerne af de disponible midler, jf. dog artikel 36.

Artikel 32

I tilfælde af, at der foreligger en materiel fejl, eller såfremt den frigørende kvitterings gyldighed anfægtes, eller de i nærværende finansforordning fastsatte formaliteter tilsidesættes, skal regnskabsføreren tilbageholde betalingen.

Artikel 33

1. Såfremt betalingen tilbageholdes, anfører regnskabsføreren grundene til denne beslutning i en skriftlig erklæring, der omgående fremsendes til den ledende anvisningsberettigede samt til finansinspektøren til dennes underretning.

2. Medmindre der er tale om, at den frigørende kvitterings gyldighed anfægtes, kan den ledende anvisningsberettigede i tilfælde af tilbageholdelse af betalingen forelægge sagen for Kommissionen. Denne kan på eget ansvar skriftligt kræve, at betalingen foretages.

Artikel 34

1. Betalingerne finder sted via de i artikel 5 angivne bankkonti. De nærmere regler for sådanne kontis oprettelse, funktion og anvendelse fastsættes af Kommissionen.

2. Det fastsættes i disse regler især, at checks og overførsler skal underskrives af to personer i fællesskab, hvoraf den ene skal være en underordnet regnskabsfører eller en forskudsbestyrer; i disse regler fastsættes det endvidere, for hvilke udgifter betaling altid skal foretages ved check eller overførsel.

6. **Betalinger, der foretages lokalt**

Artikel 35

1. Hvor delegationschefen i overensstemmelse med artikel 13 fungerer som ledende anvisningsberettiget pr. delegation, kan de tilsvarende betalinger foretages af en underordnet regnskabsfører på stedet, som udnævnes på de i artikel 15 angivne betingelser.

Den underordnede regnskabsfører foretager betalingerne i national valuta til den delegerede udbetalingskonto i AVS-staten eller OLT og eventuelt betalinger i fremmed valuta til en eller flere delegerede udbetalingskonti i Fællesskabet.

2. Bogføringen i EUF's regnskaber af betalinger, der foretages i medfør af stk. 1, kan også overdrages den underordnede regnskabsfører.

3. Finansinspektøren fører i forbindelse med betalinger, der foretages af den underordnede regnskabsfører efter delegation, kontrol efter deres gennemførelse og eventuelt deres bogføring.

7. **Forskudsforvaltning**

Artikel 36

1. Den ledende anvisningsberettigede kan efter en positiv udtalelse fra regnskabsføreren og finansinspektøren træffe beslutning om at oprette forskudsforvaltninger med henblik på betaling af visse udgiftskategorier.

2. Regnskabsføreren er den eneste, der kan overføre midler til forskudsforvaltningerne.

3. I de nærmere bestemmelser for forskudsforvaltningernes funktion fastsættes særlig

a) måden, hvorpå forskudsbestyrerne udpeges

b) arten af og maksimumsbeløbet for hver udgift, der kan afholdes under forskudsforvaltning

c) maksimumsbeløbet for de forskud, der kan bevilges

d) de nærmere regler og frister for fremlæggelse af bilag

e) forskudsbestyrernes ansvar.

4. Den ledende anvisningsberettigede og regnskabsføreren påser, at forskud ydet i medfør af denne artikel afvikles behørigt med hensyn til såvel beløbsstørrelser som frister.

Afdeling IV

REGNSKAB

Artikel 37

Regnskabet for EUF føres i ecu pr. kalenderår som dobbelt bogholderi.

Det udviser:

a) tildelingerne

b) forpligtelserne

c) de delegerede bevillinger

d) alle årets indtægter, betalinger, konstaterede fordringer og opkrævninger med angivelse af det fulde beløb og uden sammenlægninger.

De støttes af bilag.

Når delegerede bevillinger, indtægter, betalinger og fordringer udtrykkes i nationale valutaer, skal regnskabssystemet dog gøre det muligt i fornødent omfang at opføre disse poster i såvel national valuta som i ecu.

Artikel 38

1. De i artikel 20, stk. 2, omhandlede forpligtelser bogføres i ecu med beløbet af de finansieringsafgørelser, som Kommissionen træffer.

2. De i artikel 24 omhandlede delegerede bevillinger bogføres i ecu med modværdien af de kontrakter, som indgås, eller de overslag, som antages af AVS-staten eller OLT eller af Kommissionen som led i projektgennemførelsen. I denne modværdi tages der eventuelt hensyn til:

a) et beløb til betaling af udgifter på basis af bilag (refusionsberettigede)

b) et beløb til prisrevision og uforudsete udgifter som angivet i de kontrakter, der finansieres af EUF

c) et beløb til dækning af valutakurssvingninger.

3. De omregningskurser, der skal anvendes ved den endelige bogføring af betalinger, der foretages som led i de projekter og programmer, der er omhandlet i konventionens tredje del, afsnit III, er de gældende kurser på datoen for betalingerne. Denne dato svarer til den dato, på hvilken Kommissionens konti som omhandlet i artikel 5 i denne forordning er blevet debiteret.

4. Alle regnskabsbilag vedrørende indfrielsen af en forpligtelse opbevares i en periode på fem år fra datoen for den beslutning om decharge for gennemførelsen af EUF, der er omhandlet i artikel 33, stk. 3, i den interne aftale, vedrørende det regnskabsår, i hvilket forpligtelsen regnskabsmæssigt er blevet afviklet.

Artikel 39

1. Kommissionen fører regnskab over den risikovillige kapital og de rentegodtgørelser, det forvaltes af Banken på Fællesskabets vegne.

2. Forud for Bankens bestyrelses finansieringsafgørelse i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3 og 4, i den interne aftale forelægger den ledende anvisningsberettigede finansinspektøren og regnskabsføreren et konteringsforslag vedrørende afgørelsen.

3. I dette forslag angives navnlig formålet med, evalueringen og konteringen af udgiften samt finansieringsmodtageren.

Målet med finansinspektørens påtegning af dette forslag er at fastslå:

a) konteringens korrekthed

b) bevillingernes tilstedeværelse.

Regnskabsføreren giver sin godkendelse, efter at Bankens bestyrelse har truffet sin finansieringsafgørelse.

4. a) Bankens finansieringsafgørelser vedrørende risikovillig kapital bogføres til deres nominelle værdi.

b) I tilfælde med rentegodtgørelser foretages der en midlertidig bogføring på grundlag af en af Kommissionen anslået værdi på tidspunktet, hvor afgørelsen træffes, og der foretages en endelig bogføring ved den evaluering af rentegodtgørelsesbeløbet, som Banken fremsender ved kontraktens undertegnelse. Beløbet reguleres ved kontraktens afslutning.

5. De anmodninger om overførsel af midler, der er omhandlet i artikel 59, stk. 2, og artikel 61, stk. 3, fremsendes til finansinspektøren af den ledende anvisningsberettigede.

Overførselsanmodningerne skal angive:

a) konteringen

b) det beløb, der skal betales, angivet i tal og med bogstaver samt udbetalingsvaluta

c) modtagerens navn og adresse

d) bankkonto og betalingsmåde

e) udgiftens formål

f) valørdato for udbetalingen.

6. Betalingen foretages og bogføres af regnskabsføreren.

7. Finansieringsafgørelsen træffes, og tilbageføringen af den disponible saldo til den relevante tildeling foretages efter anmodning fra Banken.

Artikel 40

1. De regnskabsmæssige posteringer foretages i overensstemmelse med en kontoplan i klasser, der tydeligt adskiller de konti, som danner grundlag for opstillingen af henholdsvis de finansielle oversigter og forvaltningsregnskabet.

2. Kommissionen fastsætter på forslag af regnskabsføreren de nærmere betingelser for opstillingen af kontoplanen og dennes funktion.

Artikel 41

Regnskabet afsluttes ved regnskabsårets udgang med henblik på udarbejdelsen af de finansielle oversigter og forvaltningsregnskabet for EUF. Disse forelægges for finansinspektøren til udtalelse.

Afdeling V

DE ANVISNINGSBERETTIGEDES, FINANSINSPEKTØRERNES, REGNSKABSFØRERNES OG FORSKUDSBESTYRERNES ANSVAR

Artikel 42

Med forbehold af konventionens artikel 313, stk. 1, litra f), og artikel 319, stk. 8, pådrager enhver anvisningsberettiget sig disciplinært og eventuelt økonomisk ansvar, såfremt han konstaterer tilstedeværelsen af udestående fordringer til EUF's fordel, afholder en udgift eller underskriver en betalingsordre uden at overholde bestemmelserne i denne forordning. Det samme gælder ligeledes, hvis han undlader at udstede eller uberettiget forsinker udstedelsen af en betalingsordre eller inddrivelsen af en fordring og hermed påfører Kommissionen erstatningsansvar over for tredjemand.

Artikel 43

En finansinspektør pådrager sig disciplinært og eventuelt økonomisk ansvar for de handlinger, han foretager under udøvelsen af sit hverv, særlig såfremt han giver påtegning i tilfælde af en overskridelse af bevillingerne.

Artikel 44

1. Regnskabsføreren og de underordnede regnskabsførere pådrager sig disciplinært og eventuelt økonomisk ansvar for de betalinger, de foretager uden at overholde artikel 32.

De er disciplinært og økonomisk ansvarlige for ethvert tab eller enhver ødelæggelse af de midler, værdier og dokumenter, der er dem betroet, hvis dette tab eller denne ødelæggelse skyldes forsæt eller grov uagtsomhed, der kan tilskrives dem.

På samme betingelser er de ansvarlige for den korrekte udførelse af de ordrer, de modtager om anvendelse og forvaltning af bankkonti, særlig

a) såfremt de inkasseringer eller betalinger, de foretager, ikke svarer til det beløb, der er anført på indtægts- eller betalingsordrerne

b) såfremt de betaler til andre modtagere end de berettigede.

2. Enhver forskudsbestyrer pådrager sig disciplinært og eventuelt økonomisk ansvar

a) såfremt han ikke med formelt korrekte bilag kan begrunde de betalinger, han foretager

b) såfremt han betaler til andre modtagere end den berettigede.

Han er disciplinært og økonomisk ansvarlig for ethvert tab eller enhver ødelæggelse af de midler, værdier og dokumenter, der er ham betroet, hvis dette tab eller denne ødelæggelse skyldes forsæt eller grov uagtsomhed, der kan tilskrives ham.

3. Regnskabsføreren, de underordnede regnskabsførere og forskudsbestyrerne skal forsikre sig mod de risici, de løber i henhold til denne artikel, og som ikke kan dækkes af den i stk. 4 omhandlede garantifond. Kommissionen dækker de hermed forbundne forsikringsudgifter.

4. Der ydes særlige godtgørelser til regnskabsførere, underordnede regnskabsførere og forskudsbestyrere. Størrelsen af disse godtgørelser fastsættes af Kommissionen. De til disse godtgørelser svarende beløb krediteres hver måned en konto, åbnet af Kommissionen i hver af disse tjenestemænds navn for at oprette en garantifond, der skal dække et eventuelt kasse- eller bankunderskud, som den pågældende måtte være ansvarlig for.

Kreditsaldoen på disse garantikonti udbetales til de pågældende ansatte, når de fratræder hvervet som regnskabsfører eller forskudsbestyrer, og hvad angår regnskabsføreren, når denne har modtaget den i artikel 46 omhandlede decharge.

Artikel 45

Den ledende anvisningsberettigede og hans delegerede, finansinspektørerne, regnskabsførerne og forskudsbestyrerne kan pådrage sig økonomisk og disciplinært ansvar på de vilkår, der er fastlagt i artikel 22 og 86 til 89 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 46

Kommissionen har en frist på to år fra den dato, på hvilken de finansielle oversigter er blevet forelagt Rådet, til at træffe afgørelse om at meddele regnskabsførerne decharge for transaktionerne i forbindelse hermed.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Afdeling I

DE EUF-TRANSAKTIONER, SOM KOMMISSIONEN FORVALTER

1. Almindelige bestemmelser

Artikel 47

Når den tildelte bistand videreformidles til den endelige låntager i overensstemmelse med konventionens artikel 219, stk. 5, artikel 233, stk. 3, og artikel 266, skal finansieringsaftalen indeholde en nærmere angivelse af lånebetingelserne, bl.a. rentesats, lånets varighed, afdragsfri periode og ordninger vedrørende anvendelsen af midlerne fra tilbagebetalinger og renter. Ved fastsættelsen af disse betingelser skal der tages tilbørligt hensyn til alle relevante bestemmelser i konventionen, herunder især artikel 233, stk. 4, litra b), artikel 240, stk. 1, litra a), og artikel 291.

Artikel 48

Betalingskrav i forbindelse med forsinkelser, som Kommissionen er ansvarlig for i henhold til konventionens artikel 319, imødekommes af Kommissionen over den konto, der er omhandlet i den interne aftales artikel 9, stk. 2.

2. Udbud og kontrakter

Artikel 49

1. Kommissionen træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de berørte erhvervskredse holdes effektivt informeret, blandt andet gennem regelmæssig offentliggørelse af forhåndsmeddelelser om kontrakter, som skal finansieres ved hjælp af EUF-midler.

2. Kommissionen sørger på den mest hensigtsmæssige måde

a) under angivelse af de indgåede kontrakters formål, indhold og beløb

   — for offentliggørelse en gang om året af forhåndsmeddelelser om de kontrakter vedrørende tjenesteydelser og de foranstaltninger vedrørende teknisk samarbejde, der skal henholdsvis indgås eller træffes efter udbuddet i de tolv måneder, der følger efter offentliggørelsen

   — for offentliggørelse en gang hver tredje måned af ændringer af de forhåndsmeddelelser, der er nævnt i første led

b) for offentliggørelse af resultaterne af udbuddene så hurtigt som muligt.

3. En tilsvarende fremgangsmåde følges med henblik på at give meddelelse om afgørelser vedrørende intervention i form af gennemførelse af undersøgelser og ydelse af faglig bistand.

Artikel 50

Kommissionen underretter hvert år Rådet om de kontrakter, der er indgået i løbet af det pågældende år. Den giver i Rådet meddelelse om de foranstaltninger, som den har truffet, eller som den agter at træffe med henblik på at forbedre konkurrencevilkårene ved deltagelse i EUF's udbud.

Kommissionen giver i sin beretning Rådet alle oplysninger, som kan sætte det i stand til at vurdere, om de trufne foranstaltninger på forhånd har bevirket, at der for alle virksomheder i de forskellige medlemsstater, i AVS-staterne samt i de associerede lande og territorier er skabt lige muligheder for adgang til de indkøbskontrakter om bygge- og anlægsarbejder, leverance- og tjenesteydelser, der finansieres af EUF.

Artikel 51

Den årsberetning til Rådet, der er omhandlet i artikel 50, skal indeholde oplysninger om indgåelse af aftaler, både underhåndsaftaler og aftaler efter begrænset udbud for kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, leverancer og tjenesteydelser og aftaler i administrativt regi.

Artikel 52

1. Med forbehold af artikel 20, stk. 1, litra c), i den interne aftale finder bestemmelserne i de almindelige kontraktbestemmelser og -betingelser anvendelse på alle udbud og kontrakter, der finansieres af EUF. Betalingsbetingelserne og den valuta eller de valutaer, der betales med, angives nærmere i de pågældende kontrakter.

2. Ved fastsættelsen af den pris, der tilbydes for kontrakter, der finansieres af EUF, tages der hensyn til de afgiftsordninger, der er omhandlet i konventionens artikel 308, 309 og 310.

3. Når betalingen foretages i en AVS-stats nationale valuta, skal den ske gennem en bank, der er etableret i den pågældende stat, eller det land, hvor ordremodtageren har sit hovedsæde.

Når betalingen foretages i ecu eller i fremmed valuta, skal den ske gennem en autoriseret bank eller en autoriseret formidler, der er etableret i en medlemsstat eller en AVS-stat eller det land, hvor ordremodtageren har sit hovedsæde.

3. **Strukturtilpasningsstøtte**

Artikel 53

1. Den i konventionen omhandlede strukturtilpasningsstøtte iværksættes i henhold til konventionens artikel 243-248.

2. Beløbene i de kontrakter, der indgås i forbindelse med importprogrammer i form af bistand i fremmed valuta, kan udtrykkes i andre valutaer end ecu eller AVS-staternes valutaer, herunder valutaer i lande, der ikke er kontraherende parter i konventionen.

3. I forbindelse med hvert enkelt forskudsbeløb, der ydes til strukturtilpasningsprogrammer, kontrollerer Kommissionen den formelle rigtighed og udgiftens berettigelse efter de for anvendelse af midlerne gældende regler og bestemmelserne i konventionens artikel 246, 248 og 294, stk. 1, litra b), samt artikel 20 i den interne aftale.

4. **Forvaltning af ordningen til stabilisering af eksportindtægterne (Stabex)**

Artikel 54

De årlige midler til Stabex-ordningen, der er omhandlet i konventionens artikel 191, forvaltes af Kommissionen efter følgende fremgangsmåde:

a) de to halvdele af hver årlig rate krediteres ordningen henholdsvis den 1. april og den 1. juli og indbetales på en særlig Stabex-konto. Den første overførsel nedsættes dog med eventuelle beløb af forlods træk, som er foretaget i det foregående år i henhold til konventionens artikel 194, stk. 1. Den anden årlige overførsel forhøjes i givet fald med forlods træk, der foretages på det følgende år i henhold til konventionens artikel 194, stk. 1. Ethvert beløb, der skal krediteres Stabex-ordningen i det kalenderår, i hvilket konventionen trådte i kraft, overføres til ordningen på tidspunktet for denne finansforordnings ikrafttræden med virkning fra ovenfor fastsatte forfaldsdatoer. Imidlertid kan medlemsstaterne omdanne skyldige bidrag til en åben fordring, hvoraf renterne tilskrives ordningen i overensstemmelse med retningslinjerne i bilag II

b) de årlige rater tilskrives rente, der krediteres Stabex-ordningens midler, og det på følgende måde:

   — fra 1. april hvert år får den første halvårlige rate, med fradrag af alle forskud og overførsler, der er udbetalt fra Stabex-ordningens midler, tilskrevet renter

   — fra 1. juli hvert år tilskrives den anden halvårlige rate rente på tilsvarende måde

c) den del af en årlig rate, der ikke er blevet udbetalt i form af forskud eller overførsler, får forsat tillagt renter, der godskrives Stabex-ordningens midler, indtil den anvendes det følgende regnskabsår

d) de overførsler, der er omhandlet i konventionens artikel 211, foretages i ecu til en rentebærende bankkonto, der vælges af AVS-staten og Kommissionen efter fælles aftale og som åbnes i en af Fællesskabets medlemsstater. Al tilskreven rente krediteres denne konto. Alle træk på denne konto kræver to underskrifter, hvoraf den ene skal hidrøre fra en person, som er udpeget af AVS-staten, og den anden fra chefen for Kommissionens delegation. Midlerne på kontoen, herunder renterne, frigøres i henhold til konventionens artikel 186, stk. 2.

Artikel 55

I tilfælde af forlods anvendelse af det følgende års rate, som fastlagt i konventionens artikel 194, reduceres de forskud, der er omhandlet i konventionens artikel 206, i forhold hertil.

Artikel 56

Den kvartalsrapport til medlemsstaterne om EUF's likviditetssituation, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, skal omfatte specifikke oplysninger om Stabex-ordningens finansielle situation.

Artikel 57

Såfremt beregningen af en overførsel eller et forskud kræver omregning til ecu af statistiske oplysninger, der er angivet i den berørte AVS-stats nationale valuta eller i en anden valuta, anvendes som vekselkurs den årlige gennemsnitskurs i det kalenderår, som statistikken vedrører.

Afdeling II

DEN STØTTE, SOM BANKEN ADMINISTRERER

Artikel 58

I begyndelsen af hvert kvartal fremsender Banken til Kommissionen overslag over alle de beløb, der forventes krævet udbetalt fra EUF i det pågældende kvartal, for så vidt angår risikovillig kapital og rentegodtgørelser, som den forvalter i overensstemmelse med artikel 10 i den interne aftale.

1. **Risikovillig kapital**

Artikel 59

1. I enhver afgørelse om ydelse af risikovillig kapital fastsættes en grænse for Fællesskabets forpligtelse og økonomiske ansvar samt i forbindelse med kapitalinteresser for omfanget af de dermed forbundne selskabsretligheder. Ved afgørelsen tages der også hensyn til bestemmelserne i konventionens artikel 234, stk. 2, om ansvaret i forbindelse med kursrisiko.

De retsakter, der ligger til grund for transaktioner med risikovillig kapital, udfærdiges af Banken som befuldmægtiget for Fællesskabet.

2. Hver gang en udbetaling finder sted anmoder Banken Kommissionen om at betale modværdien i ecu af det beløb, der udbetales som risikovillig kapital. Kommissionen betaler dette beløb inden for 21 dage efter modtagelsen af betalingsanmodningen med samme valørdato, som den for Bankens udbetaling gældende.

3. Finder udbetalingen sted i andre valutaer end ecu, er de valutakurser, der anvendes ved fastsættelsen af de beløb, som skal udbetales, dem, som Banken har opnået hos den bankforbindelse, der har fået pålagt vekseltransaktionen.

De satser for omregning til ecu, som låntageren skal anvende til beregning af de beløb, der skal betales for provenu, indtægter og tilbagebetalinger i forbindelse med transaktioner med risikovillig kapital, er dem, som er gældende en måned inden datoen for betalingen.

4. Tilgodehavender i form af provenu, indtægter og tilbagebetalinger i forbindelse med transaktioner med risikovillig kapital inkasseres på Fællesskabets vegne af Banken i overensstemmelse med artikel 60.

Artikel 60

De af Banken inkasserede midler i form af provenu, indtægter eller tilbagebetalinger i forbindelse med transaktioner med risikovillig kapital krediteres en særlig konto, der oprettes i Fællesskabets navn og for medlemsstaternes regning i forhold til disses bidrag til EUF. Denne konto føres i ecu og forvaltes af Banken i henhold til artikel 9, stk. 1, i den interne aftale. Banken træffer aftale med medlemsstaterne om de oplysninger, der skal gives vedrørende kontoen.

De praktiske fremgangsmåder for forvaltning af kontoen, herunder reglerne for fastsættelse af rentesatserne for indestående beløb, aftales mellem Rådet og Banken i forståelse med Kommissionen.

2. **Lån med rentegodtgørelse**

Artikel 61

1. Det samlede rentegodtgørelsesbeløb for lån fra Banken beregnes i ecu i henhold til konventionens artikel 235 på grundlag af rentesrenten beregnet efter fremgangsmåden i nærværende artikels stk. 3, litra c).

2. Ved undertegnelsen af hver lånekontrakt meddeler Banken Kommissionen det anslåede samlede rentegodtgørelsesbeløb udtrykt i ecu.

3. Ved udbetalingen af hver lånerate anmoder Banken Kommissionen om at betale den tilsvarende rentegodtgørelse, som beregnes således:

a) modværdien i ecu af de beløb, der er udbetalt i national valuta, beregnes ved hjælp af den omregningskurs mellem de udbetalte valutaer og den ecu, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og gældende på datoen for fastlæggelsen af de beløb i national valuta, der skal udbetales; denne dato meddeles Kommissionen

b) godtgørelsessatsen anvendes på den årlige resthovedstol, der henstår på hver forfaldsdag

c) nutidsværdien af rentegodtgørelserne i forbindelse med udbetalte lån beregnes på grundlag af rentesrenten, svarende til den årlige rente, som Banken reelt ville have opnået for den eller de valutaer, der er anvendt ved den pågældende udbetaling, såfremt lånet ikke var omfattet af en rentegodtgørelse. Ved denne beregning af nutidsværdien nedsættes rentesrenten med 0,4 procentpoint.

4. Kommissionen betaler rentegodtgørelsesbeløbet i ecu, beregnet efter de i stk. 3 beskrevne fremgangsmåder, senest 21 dage efter modtagelsen af betalingsanmodningen, idet valørdatoen er datoen for udbetalingen af den tilsvarende lånerate.

5. Såfremt hele det lån, som er ydet med rentegodtgørelse, tilbagebetales før forfaldstidspunktet, betaler Banken på den første kontraktlige forfaldsdag efter den førtidige tilbagebetaling Kommissionen hele saldoen af den beregnede rentegodtgørelse, korrigeret for perioden mellem Bankens modtagelse af rentegodtgørelsen og betalingstidspunktet. Ved delvis førtidig tilbagebetaling af et sådant lån skal Bankens betaling til Kommissionen vedrøre den del af lånet, der er blevet tilbagebetalt.

6. De beløb, der tilbagebetales til Kommissionen, medfører en tilsvarende forhøjelse af de bevillinger, der i henhold til den interne aftales artikel 4 er afsat til finansiering af rentegodtgørelser.

7. Alle de i denne artikel omhandlede betalinger foretages i ecu.

AFSNIT IV

DE UDØVENDE ORGANER

1. Den ledende anvisningsberettigede

Artikel 62

Den ledende anvisningsberettigede for EUF, der er omhandlet i konventionens artikel 311, træffer alle nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af konventionens artikel 294 til 307.

Artikel 63

1. Den ledende anvisningsberettigede træffer alle foranstaltninger til at sikre, at de nationale eller regionale anvisningsberettigede varetager de opgaver, der er pålagt dem i medfør af konventionen, særlig artikel 312 til 315.

2. Såfremt den ledende anvisningsberettigede får kendskab til problemer i afviklingen af procedurer vedrørende forvaltningen af EUF's midler, tager han sammen med den nationale eller regionale anvisningsberettigede de nødvendige kontakter med henblik på at afhjælpe dette forhold og træffer i givet fald de nødvendige forholdsregler, når den nationale eller regionale anvisningsberettigede ikke varetager eller ikke er i stand til at påtage sig de opgaver, som konventionen tillægger dem; bl.a. kan han midlertidigt træde i stedet for den nationale eller regionale anvisningsberettigede.

Artikel 64

Den nationale og den regionale anvisningsberettigede træffer i nært samarbejde med delegationschefen de foranstaltninger, der er knyttet til gennemførelsen af projekterne i overensstemmelse med konventionens artikel 313 og 317.

Delegationschefen skal under udøvelsen af de i artikel 316 fastlagte funktioner overholde nærværende finansforordning.

2. Kommissionens delegerede

Artikel 65

Forholdet mellem Kommissionen og de udbetalende myndigheder, der er omhandlet i konventionens artikel 319, fastlægges i kontrakter, der forudgående skal påtegnes af finansinspektøren. Kontrakterne sendes til Revisionsretten, når de er underskrevet.

AFSNIT V

REGNSKABSAFLÆGGELSE OG REVISION AF REGNSKABERNE

Artikel 66

1. Kommissionen udarbejder senest den 1. maj hvert år finansielle oversigter og et forvaltningsregnskab for EUF, som beskriver den finansielle situation pr. 31. december i det forløbne regnskabsår.

2. De finansielle oversigter udarbejdes af regnskabsføreren og omfatter:

a) en status over EUF's formuestilling på tidspunktet for det forløbne regnskabsårs afslutning

b) en oversigt over ressourcer og anvendte midler i det forløbne regnskabsår

c) en oversigt over indtægter og udgifter i det forløbne regnskabsår

d) en indtægtsoversigt med

— overslag over kalenderårets indtægter

— ændringer i indtægtsoverslagene

— de i løbet af kalenderåret konstaterede fordringer

— beløb, der endnu skal indgå ved udgangen af kalenderåret

— yderligere indtægter

e) en oversigt med angivelse af

— udestående fordringer, der skal indfries i begyndelsen af kalenderåret

— fordringer konstateret i løbet af kalenderåret

— beløb, der skal inddrives i løbet af kalenderåret

— bortfaldne konstaterede fordringer

— fordringer, der endnu skal inkasseres ved udgangen af kalenderåret

f) bemærkninger om de regnskabsprincipper, der er fulgt ved udarbejdelsen og præsentationen af regnskaberne, eventuelt med yderligere forklaringer til visse rubrikker i litra a), b), c), d) og e) ovenfor nævnte talopstillinger.

Artikel 67

1. Det i artikel 68 omhandlede forvaltningsregnskab udarbejdes af den ledende anvisningsberettigede i samråd med regnskabsføreren og skal omfatte:

a) en opstilling, der viser udviklingen i det forløbne regnskabsår i de i artikel 1 nævnte tildelinger

b) en opstilling, der viser det samlede beløb pr. tildeling af forpligtelserne, de delegerede bevillinger og betalingerne i løbet af regnskabsåret og de samlede beløb heraf siden EUF's begyndelse

c) opstillinger, der pr. tildeling, land, territorium, region eller underregion viser det samlede beløb af forpligtelser, delegerede bevillinger og betalinger i løbet af regnskabsåret og de samlede beløb heraf siden EUF's begyndelse.

2. Forvaltningsregnskabet indledes med en analyse af finansforvaltningen i det forløbne regnskabsår.

Artikel 68

Med forbehold af den interne aftales artikel 33, stk. 5, fremsender Kommissionen senest den 1. maj i det følgende regnskabsår de finansielle oversigter og forvaltningsregnskabet til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

Artikel 69

Revisionsretten og dens medlemmer kan i forbindelse med udøvelsen af deres hverv bistås af ansatte i Revisionsretten.

Revisionsretten selv eller et af dens medlemmer skal give de myndigheder, med hvilke de ansatte med delegeret ansvar skal samarbejde, meddelelse om de opgaver, der overdrages disse ansatte.

Artikel 70

1. Med forbehold af artikel 33, stk. 5, i den interne aftale skal Revisionsretten foretage sin revision på grundlag af regnskabsbilagene og om fornødent ved undersøgelser på stedet. Revisionen har til formål at fastslå indtægternes og udgifternes lovlighed og formelle rigtighed i forhold til de gældende bestemmelser samt at sikre, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

2. I udførelsen af sit hverv kan Revisionsretten på de i stk. 6 fastsatte betingelser gøre sig bekendt med alle dokumenter og oplysninger, der angår den økonomiske forvaltning i de tjenestegrene, som er undergivet dens kontrol; den har beføjelse til at indhente oplysninger hos enhver ansat, der har ansvaret for en indtægt eller en udgift, og til at benytte alle de kontrolmuligheder, som står til de nævnte tjenestegrenes rådighed.

3. Revisionsretten drager omsorg for, at alle værdipapirer og midler, der er deponeret eller findes i kassen, kontrolleres ved gennemsyn af de beviser, som depositarerne har undertegnet, eller af rapporter over kasse- og værdibeholdningen. Den kan selv foretage en sådan kontrol.

4. Efter anmodning fra Revisionsretten bemyndiger Kommissionen de pengeinstitutter, i hvilke EUF har tilgodehavender, til at give Revisionsretten mulighed for at forvisse sig om, at regnskabet stemmer overens med oplysninger indhentet uden for institutionen.

5. Kommissionen yder Revisionsretten al den bistand og giver den alle de oplysninger, som denne mener at have brug for til udførelsen af sit hverv, og særlig alle de oplysninger, den råder over som følge af den kontrol, den har udført i henhold til gældende bestemmelser over for de administrationer, som varetager forvaltningen af EUF's finanser, og som afholder udgifter for Fællesskabets regning. Den stiller navnlig til Revisionsrettens rådighed alle bilag vedrørende indgåelsen og gennemførelsen af kontrakter og alle regnskaber over penge og materiale, alle regnskabsbilag eller anden dokumentation såvel som de tilsvarende administrative dokumenter, enhver dokumentation vedrørende indtægter og udgifter, alle fortegnelser, alle organisationsplaner, som Revisionsretten mener at have brug for, og alle dokumenter og oplysninger, som er registreret eller opbevaret på datamedium.

Med henblik herpå har de ansatte, der undergives Revisionsrettens revision, særlig pligt til

a) at åbne deres kasse og fremvise penge, værdipapirer og materiale af enhver art og de bilag vedrørende forvaltningen, som de ligger inde med, såvel som alle bøger og andre dokumenter, der har tilknytning dertil

b) at fremvise korrespondance eller andre dokumenter, der er nødvendige til den fuldstændige udførelse af revisionen som omhandlet i stk. 1.

Kun Revisionsretten kan begære adgang til de i andet afsnit, litra b), omtalte oplysninger.

Revisionsretten er beføjet til at revidere de dokumenter, der har med EUF's indtægter og udgifter at gøre, og som opbevares i Kommissionens tjenestegrene, i særdeleshed i de tjenestegrene, der har ansvaret for beslutninger vedrørende disse indtægter og udgifter.

6. Kontrollen af indtægternes og udgifternes lovlighed og formelle rigtighed og af den økonomiske forvaltnings forsvarlighed omfatter også den anvendelse, som organer, der ikke hører under Kommissionen, gør af de fællesskabsmidler, de har modtaget. Enhver ydelse af EUF-midler til modtagere uden for Kommissionen er betinget af, at modtagerne skriftligt accepterer at lade Revisionsretten føre kontrol med anvendelsen af de udbetalte beløb.

Artikel 71

1. Revisionsretten udarbejder en årsberetning efter afslutningen af hvert regnskabsår.

2. Revisionsretten kan desuden til enhver tid efter anmodning fra en af Fællesskabets institutioner fremsætte bemærkninger, navnlig i form af særberetninger om særlige spørgsmål og afgive udtalelser.

3. Særberetningerne fremsendes til den berørte institution eller instans.

Den pågældende institution har to en halv måned til over for Revisionsretten at fremkomme med de kommentarer, den måtte ønske at fremsætte vedrørende de pågældende bemærkninger.

Skulle Revisionsretten beslutte at lade sine bemærkninger offentliggøre i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* anfører den efter disse bemærkninger alle de kommentarer, som den eller de berørte institutioner har fremsat hertil.

Særberetningen fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet, som hver for sig og eventuelt sammen med Kommissionen tager stilling til, hvilke foranstaltninger der skal træffes til opfølgning heraf.

Artikel 72

1. For Revisionsrettens årsberetning, som foreskrevet i EF-traktatens artikel 188 C, gælder følgende bestemmelser:

a) Revisionsretten fremsender senest den 15. juli de bemærkninger til Kommissionen, den mener bør anføres i årsberetningen. Disse bemærkninger behandles fortroligt. Kommissionen sender Revisionsretten sine svar senest den 31. oktober i det pågældende år

b) årsberetningen skal indeholde en vurdering af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

2. Revisionsretten fremsender sin årsberetning ledsaget af Kommissionens svar til de myndigheder, der har ansvaret for at give decharge i medfør af artikel 33, stk. 3, i den interne aftale, og til Kommissionen senest den 30. november, og lader den offentliggøre i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 73

Samtidig med den i artikel 71 omhandlede årsberetning forelægger Revisionsretten Europa-Parlamentet og Rådet en erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Artikel 74

1. Senest den 30. april i det følgende år meddeler Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for den økonomiske forvaltning af EUF i det forløbne regnskabsår i overensstemmelse med den interne aftales artikel 33, stk. 3. Kan denne frist ikke overholdes, underretter Parlamentet eller Rådet Kommissionen om årsagerne til, at denne afgørelse har måttet udsættes. Hvis Europa-Parlamentet udsætter afgørelsen om decharge, bestræber Kommissionen sig på snarest muligt at træffe foranstaltninger til at fjerne hindringerne for denne afgørelse.

2. Dechargeafgørelsen indeholder en vurdering af den ansvarsfuldhed, Kommissionen har udvist i den økonomiske forvaltning i den forløbne periode.

3. Finansinspektøren tager hensyn til de bemærkninger, der er anført i dechargeafgørelserne.

4. Kommissionen træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning til at tage bemærkningerne i dechargeafgørelserne til følge.

5. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet aflægger Kommissionen rapport om de foranstaltninger, der er truffet som følge af bemærkningerne, bl.a. om de instrukser, den har givet de tjenestegrene, som medvirker ved forvaltningen af EUF. Denne rapport sendes ligeledes til Revisionsretten.

6. De finansielle oversigter og forvaltningsregnskabet for hvert regnskabsår samt såvel som dechargeafgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

AFSNIT VI

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 75

Medmindre andet er anført, skal henvisninger i denne finansforordning til bestemmelser i konventionen betragtes som henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i afgørelse 91/482/EØF.

Artikel 76

Denne finansforordning finder anvendelse på den støtte, der er nærmere beskrevet i finansprotokollen til konventionen. Denne finansforordning træder i kraft dagen efter vedtagelsen og finder anvendelse i samme tidsrum som den interne aftale.

Udfærdiget i Luxembourg, den 16. juni 1998.

På Rådets vegne
M. MEACHER
Formand

BILAG I

Til ottende EUF er der i overensstemmelse med artikel 1 i den interne aftale afsat et beløb på 13 132 mio. ECU.

Af dette beløb er

1) et beløb på 12 967 mio. ECU bestemt for AVS-staterne fordelt som:	
a) subventioner til strukturtilpasningsstøtte	1 400 mio. ECU
b) subventioner til ordning for stabilisering af eksportindtægterne	1 800 mio. ECU
c) subventioner til SYSMIN	575 mio. ECU
d) subventioner til katastrofebistand	140 mio. ECU
e) subventioner til bistand til flygtninge	120 mio. ECU
f) subventioner til det regionale samarbejde: hvoraf: — beløb til finansiering af budgettet for Centret for industriel Udvikling — beløb forbeholdt de formål, der er omhandlet i bilag LXVIII til konventionen — beløb til finansiering af regionale programmer for udvikling af handelen som omhandlet i artikel 138 i konventionen — beløb til vejledende finansiering af den institutionelle støtte, der er omhandlet i artikel 224, litra m), i konventionen	1 300 mio. ECU
g) subventioner til finansiering af de rentegodtgørelser, der er omhandlet i artikel 235 i konventionen	370 mio. ECU
h) subventioner til finansiering af national programmerbar bistand	6 262 mio. ECU
i) risikovillig kapital	1 000 mio. ECU
2) Et beløb på 165 mio. ECU bestemt til OLT fordelt som følger	
a) subventioner til ordning for stabilisering af eksportindtægterne	5,5 mio. ECU
b) subventioner til SYSMIN	2,5 mio. ECU
c) subventioner til katastrofebistand	3,5 mio. ECU
d) subventioner til bistand til flygtninge	
e) subventioner til det regionale samarbejde	10 mio. ECU
f) subventioner til finansiering af de rentegodtgørelser, der er omhandlet i artikel 157 i afgørelse 91/482/EØF	8,5 mio. ECU
g) subventioner til finansiering af national programmerbar bistand, britiske OLT	105 mio. ECU [1]
h) subventioner til finansiering af national programmerbar bistand, franske OLT	
i) subventioner til finansiering af national programmerbar bistand, nederlandske OLT	
j) Risikovillig kapital	30 mio. ECU

[1] Der mindes om, at spørgsmålet om fordelingen af dette beløb mellem de tre grupper af OLT bør løses inden for rammerne af den reviderede afgørelse om de oversøiske landes og territoriers associering.

BILAG II

I overensstemmelse med artikel 54, litra a), kan medlemsstaterne omdanne det bidrag, som hver enkelt skylder til finansieringen af de årlige rater (jf. konventionens artikel 191), til en åben fordring, hvoraf renterne tilskrives Stabex-ordningen, og vil blive opført på den medlemsstats statskassekonti, der ønsker at anvende denne ordning, i forhold den fordelingsnøgle i ottende EUF, der er fastsat i den interne aftale.

De rentesrenter, som den pågældende medlemsstat skylder på fordringen, beregnes af EUF's regnskabsfører på grundlag af den gennemsnitlige årlige rentesats, der gælder i Den Internationale Betalingsbank, forhøjet med 0,25 procentpoint.

Fordringen frigøres, efterhånden som der opstår reelle behov herfor.

Konkret indbetaler medlemsstaterne på grundlag af dette forslag følgende beløb til Stabex:

1998:

— 1. juli 1988:

a) 720. mio. ECU som fordringer eller kontant for anvendelsesårene 1995 og 1996.

b) 180 mio. ECU som fordringer eller kontant som første rate for anvendelsesåret 1997.

— 1. november 1998: 180 mio. ECU som fordringer eller kontant som anden rate for anvendelsesåret 1997.

1999:

— 1. april 1999: 180 mio. ECU som fordringer eller kontant som første rate for anvendelsesåret 1998.

— 1. juli 1999: 180 mio. ECU som fordringer eller kontant som anden rate for anvendelsesåret 1998.

2000:

— 1. april 2000: 180 mio. ECU som fordringer eller kontant som første rate for anvendelsesåret 1999.

— 1. juli 2000: 180 mio. ECU som fordringer eller kontant som anden rate for anvendelsesåret 1999.

2001 og følgende år: Indkaldelse af midler på grundlag af reelle udgiftsoverslag ved hjælp af frigørelse af fordringen og op til beløbet forhøjet med de tilskrevne renter.